

REGLEMENT VAN ORDE VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE

ZOALS VASTGESTELD BIJ BESLUIT 003/2020 VAN HET COLLEGE VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE VAN 12 OKTOBER 2020 EN GEWIJZIGD EN AANGEVULD BIJ BESLUIT 085/2021 VAN 11 AUGUSTUS 2021 EN BESLUIT 026/2022 VAN HET COLLEGE VAN HET EUROPEES OPENBAAR MINISTERIE VAN 29 JUNI 2022¹

Het college van het Europees Openbaar Ministerie (EOM),

Gezien Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie ("het EOM"), hierna "de EOM-verordening" genoemd, en met name artikel 21,

Rekening houdend met het voorstel dat is opgesteld door de Europese hoofdaanklager;

Overwegende hetgeen volgt:

Overeenkomstig artikel 21, lid 1, van de EOM-verordening wordt de organisatie van de werkzaamheden van het EOM geregeld door zijn reglement van orde.

Overeenkomstig artikel 21, lid 2, van de EOM-verordening stelt de Europese hoofdaanklager, zodra het EOM is ingesteld, onverwijld een voorstel op voor het reglement van orde van het EOM, dat door het college met een twee derde meerderheid wordt goedgekeurd.

De Europese hoofdaanklager heeft bij het college een voorstel voor het reglement van orde van het EOM ingediend.

Tijdens zijn vergaderingen van 29 september 2020, 30 september 2020, 5 oktober 2020 en 12 oktober 2020 heeft het college het voorstel van de Europese hoofdaanklager bestudeerd.

HEEFT HET VOLGENDE REGLEMENT VAN ORDE VASTGESTELD:

¹ Deze geconsolideerde tekst van het reglement van orde is uitsluitend ter informatie opgesteld om het lezen van het reglement te vergemakkelijken. De overwegingen van Besluit 085/2021 van het college van het Europees Openbaar Ministerie van 11 augustus 2021 zijn opgenomen in de bijlage bij deze geconsolideerde versie. Ze treedt in werking twee maanden na de vaststelling van Besluit 026/2022 van het college van 29 juni 2022.

Titel I: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1: Toepassingsgebied

1. Overeenkomstig artikel 21, lid 1, van de verordening² regelt dit reglement van orde de organisatie van de werkzaamheden van het Europees Openbaar Ministerie (hierna "EOM" genoemd).
2. Dit reglement vormt een aanvulling op de bepalingen van de verordening. Het reglement is bindend voor het centrale kantoor, het personeel van het EOM en de gedelegeerd Europese aanklagers. Het EOM ziet erop toe dat, indien van toepassing, extern personeel dat onder zijn leiding werkt en door de lidstaten ter beschikking is gesteld zodat het EOM zijn taken in het kader van de verordening kan uitvoeren, dit reglement in acht neemt.

Artikel 2: Talenregeling

1. De werktal voor de operationele en administratieve werkzaamheden wordt gebruikt voor alle door het EOM opgestelde interne stukken, besluiten en documenten, en voor alle formele communicatie binnen het centrale kantoor, tussen het centrale kantoor en de gedelegeerd Europese aanklagers, en tussen de gedelegeerd Europese aanklagers die in de diverse lidstaten zijn gevestigd.
2. De tot de instellingen, organen, kantoren of agentschappen van de Europese Unie gerichte mededelingen, stukken of besluiten van het EOM worden opgesteld in de werktal voor de operationele en administratieve werkzaamheden. In de betrekkingen met het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt naast het Engels ook het Frans gebruikt.
3. De communicatie met personen die verwikkeld zijn in een strafrechtelijke procedure, zoals verdachten en beklaagden, slachtoffers en getuigen, of met andere derden, geschiedt in de taal die verplicht is overeenkomstig het geldende strafprocesrecht en, indien van

² Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie ("EOM"), PB L 283 van 31.10.2017, blz. 1 (hierna "de verordening" genoemd).

toepassing, overeenkomstig de relevante EU- of internationale rechtsinstrumenten voor justitiële samenwerking in strafzaken. Waar nodig gaat de communicatie vergezeld van een vertaling in een taal die de geadresseerde begrijpt.

4. De gedelegeerd Europese aanklagers zien erop toe dat de stukken van de strafrechtelijke onderzoeken die zij behandelen en die van wezenlijk belang zijn om het centrale kantoor zijn taken uit hoofde van de verordening te kunnen laten verrichten, in de werktaal van het EOM beschikbaar worden gesteld, eventueel in de vorm van een samenvatting, en bij het in artikel 44 bedoelde voortgangsverslag worden gevoegd.

Artikel 3: Vertaalvoorschriften

1. Voor zaakgerelateerde en dringende administratieve vertalingen die onontbeerlijk zijn voor het functioneren van het EOM overeenkomstig artikel 2, zoekt het EOM naar geschikte oplossingen om binnen een beveiligde omgeving hoogwaardige en snelle vertalingen te produceren.
2. Niet-spoedeisende administratieve vertalingen worden verzorgd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.
3. De vertaalvoorschriften voldoen aan de gegevensbeschermingsvereisten en beantwoorden aan de verplichting van het EOM om daarop toe te zien.

Titel II: ORGANISATORISCHE AANGELEGENHEDEN

Hoofdstuk 1: Het college

Artikel 4: Voorzitterschap

1. De Europese hoofdaanklager zit de vergaderingen van het college voor.

2. In voorkomend geval wijst de Europese hoofdaanklager één van de plaatsvervangend Europese hoofdaanklagers aan die de vergadering van het college bij zijn/haar afwezigheid zal voorzitten.
3. Bij afwezigheid van de Europese hoofdaanklager en de twee plaatsvervaarders wordt de vergadering van het college voorgezeten door de in leeftijd oudste Europese aanklager.

Artikel 5: Uitoefening van de algemene supervisie

1. Voor de toepassing van artikel 9, lid 2, van de verordening kan het college te allen tijde om informatie over de werkzaamheden van het EOM verzoeken, naast de informatie die overeenkomstig de verordening moet worden verstrekt.
2. Informatie over algemene aangelegenheden die voortvloeien uit individuele zaken wordt in geanonimiseerde vorm aan het college verstrekt en slechts voor zover dat in het kader van artikel 9, lid 2, van de verordening vereist is.

Artikel 6: Strategische en beleidsmatige besluiten

Het college stelt op voorstel van de Europese hoofdaanklager de prioriteiten en het onderzoeks- en strafvervolgingsbeleid van het EOM vast.

Artikel 7: Vergaderingen

1. Overeenkomstig artikel 9, lid 2, van de verordening belegt het college ten minste één keer per maand een gewone vergadering, tenzij het college anders beslist. De Europese hoofdaanklager kan te allen tijde een buitengewone vergadering bijeenroepen.
2. Op verzoek van ten minste zeven leden van het college roept de Europese hoofdaanklager uiterlijk tien dagen na dat verzoek een buitengewone vergadering bijeen.
3. De Europese hoofdaanklager belegt de vergaderingen van het college en bepaalt de dag en het tijdstip van de vergaderingen.

4. De vergaderingen van het college vinden plaats ten kantore van het EOM. Indien de omstandigheden zulks vereisten, kan de Europese hoofdaanklager de vergaderingen van het college per videoconferentie bijeenroepen. Als één of meer leden van het college niet lijfelijk bij een vergadering ten kantore van het EOM aanwezig kunnen zijn, kan de voorzitter hen op afstand laten deelnemen.
5. De Europese hoofdaanklager stelt voor elke vergadering de voorlopige agenda op. Elk lid van het college en de administratief directeur kunnen de Europese hoofdaanklager verzoeken om punten op de voorlopige agenda te plaatsen. De agenda bevat de punten die door ten minste zeven leden van het college zijn ingebracht en aangelegenheden die door een permanente kamer zijn voorgesteld, overeenkomstig artikel 21. De voorlopige agenda wordt ten minste één week voor de vergadering door de secretaris van het college aan de leden van het college toegezonden, samen met eventuele aanvullende stukken. De relevante aanvullende stukken worden ook verstrekt aan de niet-leden van het college die voor specifieke punten worden uitgenodigd. De voorlopige agenda en de aanvullende stukken kunnen op kortere termijn worden verzonden indien er een buitengewone vergadering is belegd.
6. Aan het begin van elke vergadering keurt het college de agenda goed. De voorzitter van de vergadering of de leden van het college kunnen voorstellen dringende aangelegenheden die niet op de voorlopige agenda staan te bespreken en voorwerp van een stemming te maken, en kunnen op de agenda worden gezet tenzij het college daar bezwaar tegen maakt.
7. Wat betreft de deelname van niet-leden van het college:
 - a) de administratief directeur woont de vergaderingen van het college bij indien er aangelegenheden van budgettaire, personele of administratieve aard worden besproken, en kan door de Europese hoofdaanklager worden uitgenodigd om de vergaderingen van het college bij te wonen waarin strategische en beleidsmatige aangelegenheden worden besproken.

- b) andere personeelsleden en andere personen wier mening van belang kan zijn, kunnen op uitnodiging van de Europese hoofdaanklager of op initiatief van een lid van het college vergaderingen bijwonen.

Artikel 8: Quorum en stemmingen

1. Voor de toepassing van artikel 9, lid 5, van de verordening bedraagt het quorum voor besluitvorming door het college twee derde van het aantal leden van het college. Bij het ontbreken van een quorum kan de voorzitter besluiten de vergadering voort te zetten zonder dat er formele besluiten worden genomen. De desbetreffende agendapunten kunnen tijdens de volgende vergadering van het college of volgens de schriftelijke of stilzwijgende procedure worden behandeld.
2. Indien deelname op afstand niet mogelijk is, kan een Europese aanklager die de vergadering van het college niet kan bijwonen bij wijze van uitzondering andere Europese aanklager machtigen namens hem of haar te stemmen. Bij het vaststellen van het quorum overeenkomstig lid 1 mogen de volmachtstemmen niet worden meegeteld.
3. Een Europese aanklager die een volmacht geeft, stelt de secretaris van het college schriftelijk in kennis van de identiteit van de gevolmachtigde, de agendapunten waarvoor de volmacht geldt en de eventuele beperkingen die aan de stemming bij volmacht zijn gesteld. Een volmachtstem is slechts geldig voor het (de) agendapunt(en) waarvoor ze is verleend.
4. De voorzitter stelt een stemming over een agendapunt voor als hij/zij meent dat de zaak voldoende is besproken.
5. De stemming geschiedt bij handopsteken, op elektronische wijze of, indien bezwaar wordt gemaakt tegen stemming bij handopsteken, hoofdelijk. In de besluiten van het college wordt de stemverdeling niet vermeld.
6. Besluiten die overeenkomstig de verordening met gewone meerderheid moeten worden genomen, worden geacht te zijn aangenomen indien het hoogste aantal stemmen voor een bepaald punt of onderwerp hoger is dan het op één na hoogste aantal.

Artikel 9: Schriftelijke procedure voor het vaststellen van collegebesluiten

1. In spoedeisende gevallen, indien een besluit niet kan worden uitgesteld en moet worden genomen voordat het college kan worden bijeengeroepen, kan de Europese hoofdaanklager om een schriftelijke procedure verzoeken.
2. De Europese hoofdaanklager geeft de leden van het college ten minste drie werkdagen vanaf de datum waarop het ontwerpbesluit elektronisch is verzonden de tijd om te antwoorden. In uitzonderingsgevallen kan de Europese hoofdaanklager tot een kortere antwoordtermijn besluiten, maar de termijn dient ten minste één volledige werkdag te bedragen.
3. Een voorstel voor een door middel van een schriftelijke procedure te nemen besluit wordt niet gewijzigd en wordt in zijn geheel goedgekeurd of afgewezen. Indien binnen de gestelde termijn geen antwoord is ontvangen, wordt het desbetreffende lid van het college geacht zich van stemming te hebben onthouden.
4. Een besluit wordt genomen indien ten minste twee derde van de leden van het college schriftelijk heeft geantwoord en de vereiste stemmeerderheid is verkregen.
5. Indien het vereiste quorum of de vereiste stemmeerderheid niet wordt gehaald, kan de Europese hoofdaanklager de schriftelijke procedure opnieuw starten of de kwestie aan de volgende vergadering van het college voorleggen.
6. De Europese hoofdaanklager constateert dat de schriftelijke procedure is afgerond. Een kennisgeving in die zin wordt toegezonden aan de leden van het college, waarmee het besluit formeel wordt vastgelegd.

Artikel 10: Stilzwijgende procedure voor het vaststellen van collegebesluiten

1. De Europese hoofdaanklager kan verzoeken om een stilzwijgende procedure voor het vaststellen van besluiten bij gewone meerderheid, overeenkomstig de verordening, indien die van minder wezenlijke aard worden geacht.

2. De Europese hoofdaanklager geeft de leden van het college ten minste drie werkdagen vanaf de datum waarop het ontwerpbesluit elektronisch is verzonden de tijd om te antwoorden. In uitzonderingsgevallen kan de Europese hoofdaanklager tot een kortere antwoordtermijn besluiten, maar de termijn dient ten minste één volledige werkdag te bedragen.
3. Een voorstel voor een door middel van een stilzwijgende procedure te nemen besluit wordt niet gewijzigd en wordt in zijn geheel goedgekeurd of afgewezen. Indien binnen de gestelde termijn geen antwoord is ontvangen, wordt het desbetreffende lid van het college geacht voor het besluit te hebben gestemd.
4. De Europese hoofdaanklager constateert dat de stilzwijgende procedure is afgerond. Een kennisgeving in die zin wordt toegezonden aan de leden van het college, waarmee het besluit formeel wordt vastgelegd.
5. De kwestie wordt geacht niet te zijn goedgekeurd indien één of meer leden van het college bezwaar maken tegen de stilzwijgende procedure.

Artikel 11: Procedure voor de vaststelling van richtsnoeren

1. De onderstaande voorschriften zijn van toepassing met het oog op de vaststelling door het college van de in artikel 10, lid 7, artikel 24, lid 10, artikel 27, lid 8, artikel 34, lid 3, en artikel 40, lid 2, van de verordening bedoelde richtsnoeren.
2. Bij het college kunnen voorstellen voor het vaststellen of wijzigen van de richtsnoeren worden ingediend door de Europese hoofdaanklager of een groep van ten minste zeven Europese aanklagers; deze voorstellen worden ten minste vijftien dagen voor de vergadering van het college waarin het desbetreffende agendapunt aan de orde zal komen aan alle leden van het college verstrekt.
3. In afwijking van artikel 8, lid 1, bedraagt het quorum voor besluitvorming door het college uit hoofde van dit artikel vier vijfde van het aantal leden van het college.
4. De artikelen 9 en 10 zijn niet van toepassing op besluiten uit hoofde van dit artikel.

5. De overeenkomstig dit artikel genomen besluiten worden bekendgemaakt op de website van het EOM.

Artikel 12: Beslotenheid en vertrouwelijkheid

Onverminderd artikel 7, lid 4, vinden de vergaderingen van het college achter gesloten deuren plaats en zijn de besprekingen vertrouwelijk.

Artikel 13: Secretaris van het college

1. De Europese hoofdaanklager benoemt een personeelslid van het EOM tot secretaris van het college.
2. De secretaris van het college werkt onder gezag van de Europese hoofdaanklager en staat hem/haar bij in de voorbereidingen van de vergaderingen van het college.

Artikel 14: Notulen van de vergaderingen

1. De secretaris van het college verspreidt binnen twee werkdagen na elke vergadering en na goedkeuring door de voorzitter de door het college vastgestelde besluitenlijst.
2. Onverminderd lid 1 stelt de secretaris van het college de notulen op van elke collegevergadering.
3. De notulen van de vergaderingen van het college bevatten ten minste de naam van de personen die de vergadering bijwonen, een samenvatting van de besprekingen en de genomen besluiten, zonder vermelding van de stemverdeling.
4. De Europese hoofdaanklager zendt de leden van het college de ontwerpnotulen ter goedkeuring tijdens de volgende vergadering van het college. Na goedkeuring worden de notulen door de Europese hoofdaanklager en de secretaris van het college ondertekend en toegevoegd aan het register.

Hoofdstuk 2: De permanente kamers

Artikel 15: Besluit inzake de permanente kamers

1. Het aantal permanente kamers alsook de verdeling van de bevoegdheden tussen de permanente kamers en de toewijzing van zaken wordt bepaald bij een besluit over de oprichting van de permanente kamers en de toewijzing van zaken (hierna “het besluit inzake de permanente kamers” genoemd), vast te stellen door het college op voorstel van de Europese hoofdaanklager.
2. Het voorstel van de Europese hoofdaanklager gaat vergezeld van een toelichting.
3. Bij het besluit inzake de permanente kamers worden de procedurele regelingen voor de vergaderingen van de permanente kamers vastgesteld.
4. Het besluit inzake de permanente kamers wordt gepubliceerd in het Publicatieblad en op de website van het EOM.

Artikel 16: Samenstelling

1. De samenstelling van elke permanente kamer wordt bepaald bij een besluit (hierna “het besluit inzake de samenstelling van de permanente kamers” genoemd) van het college, op voorstel van de Europese hoofdaanklager.
2. Iedere Europese aanklager is vast lid van ten minste één permanente kamer.
3. De benoeming van een Europese aanklager tot vast lid van meer dan één permanente kamer moet, gelet op de werkbelasting van die Europese aanklager, naar behoren worden gemotiveerd.
4. In het besluit inzake de samenstelling van de permanente kamers wordt rekening gehouden met de huidige en verwachte werkbelasting van de Europese aanklagers en met de noodzaak zorg te dragen voor het doelmatig functioneren van het EOM.

Artikel 17: Aanwijzing van de voorzitters

1. De Europese hoofdaanklager of een plaatsvervangend Europese hoofdaanklager zitten de permanente kamers voor waarvan zij vaste leden zijn.
2. Behoudens het geval zoals bedoeld in lid 1 wordt de voorzitter aangewezen bij het besluit inzake de samenstelling van de kamer.

Artikel 18: Tijdelijke vervanging van een voorzitter

1. Indien een voorzitter van een permanente kamer moet worden vervangen omdat hij/zij tijdelijk niet in staat is zijn/haar taken te vervullen, stelt de Europese hoofdaanklager in overleg met de plaatsvervangend Europese hoofdaanklagers passende maatregelen vast in afwijking van het besluit inzake de samenstelling van de permanente kamers. In deze maatregelen wordt rekening gehouden met de noodzaak de continuïteit van de werkzaamheden van de permanente kamers te waarborgen.
2. De Europese hoofdaanklager stelt de duur van deze tijdelijke maatregelen vast.
3. Deze maatregelen worden aan het college meegedeeld en treden onmiddellijk in werking.

Artikel 19: Toewijzing van zaken

1. Bij het besluit inzake de permanente kamers wordt een systeem vastgesteld voor de toewijzing van zaken aan de permanente kamers. Dit systeem wordt gebaseerd op een aselechte en automatische toewijzing van zaken aan permanente kamers, waarvan de toezichthoudende Europese aanklager geen vast lid is, overeenkomstig de volgorde waarin nieuwe zaken worden geregistreerd, en zorgt voor een gelijkmatige verdeling van de werkbelasting over de permanente kamers. De zaak wordt onmiddellijk na de registratie ervan aselechte toegewezen aan een permanente kamer. Voor evocatiedoeleinden wordt de zaak

aselect toegewezen aan een permanente kamer die een vergadering heeft gepland tussen de derde en de vijfde dag na de registratie van de zaak.

2. Het in lid 1 beschreven systeem wordt zo opgezet dat het niet mogelijk is een zaak toe te wijzen aan een permanente kamer waarvan de toezichthoudende Europese aanklager vast lid is.

3. Het besluit inzake de permanente kamers kan tevens regels bevatten ten behoeve van het doelmatig functioneren van het EOM en van een gelijkmatige verdeling van de werkbelasting over de permanente kamers, waardoor de Europese hoofdaanklager in uitzonderingsgevallen maatregelen kan treffen indien de werkbelasting van een permanente kamer aanzienlijk groter is dan die van de andere kamers. Het kan bij die maatregelen onder meer gaan om de opschorting voor bepaalde duur van de toewijzing van nieuwe zaken aan een permanente kamer. De Europese hoofdaanklager stelt het college van dergelijke maatregelen in kennis.

4. In afwijking van het beginsel inzake aselechte en automatische toewijzing en ten behoeve van het doelmatig functioneren van het EOM kan in het besluit inzake de permanente kamers worden geregeld dat bepaalde categorieën van zaken aan een specifieke permanente kamer worden toegewezen, met name op grond van het soort strafbaar feit waarnaar een onderzoek loopt of de omstandigheden van het strafbare feit.

Artikel 20: Bevoegdheid over een specifieke zaak en nieuwe toewijzing

1. Als een zaak eenmaal aan een permanente kamer is toegewezen, blijft deze kamer bevoegd tot het monitoren en leiden van het onderzoek en de strafvervolging met betrekking tot die zaak, totdat de zaak definitief is afgedaan. Dit doet niet af aan de toepassing van de regels inzake de nieuwe toewijzing van zaken tussen de permanente kamers overeenkomstig artikel 51.

2. De Europese hoofdaanklager kan, op eigen initiatief of op verzoek van een permanente kamer, na raadpleging van de permanente kamer waaraan een zaak werd toegewezen, de zaak toewijzen aan een andere permanente kamer wanneer er een verband bestaat tussen

individuele zaken die aan verschillende permanente kamers zijn toegewezen, of wanneer het onderwerp in die zaken terugkeert.

3. Tevens kan de Europese hoofdaanklager, op eigen initiatief of op verzoek van een permanente kamer, na raadpleging van de permanente kamer waaraan de zaak in eerste instantie was toegewezen, een zaak die overeenkomstig artikel 19, lid 4, is geïdentificeerd, toewijzen aan een andere permanente kamer indien die zaak onder toepassing van het besluit inzake de permanente kamers oorspronkelijk aan de gespecialiseerde permanente kamer had moeten worden toegewezen of als zich in de loop van de strafprocedure de noodzaak van nieuwe toewijzing voordoet.

4. Indien dit om dwingende redenen van urgentie vereist is, kan de Europese hoofdaanklager bij wijze van uitzondering een zaak tijdelijk toewijzen aan een andere permanente kamer, voor een periode van ten hoogste tien dagen. De Europese hoofdaanklager kan bij met redenen omkleed besluit deze tijdelijke nieuwe toewijzing voor dezelfde periode verlengen. Na het verstrijken van deze periode eindigt de tijdelijke nieuwe toewijzing en wordt de zaak terugverwezen krachtens de bevoegdheid van de permanente kamer waaraan zij eerder was toegewezen.

5. De Europese hoofdaanklager stelt het college in kennis van alle maatregelen die overeenkomstig lid 2 worden genomen en motiveert de nieuwe toewijzing.

Artikel 21: Informatieverstrekking aan het college

1. Voor de toepassing van artikel 5 en de daarin beschreven voorschriften brengt de voorzitter van elke permanente kamer het college schriftelijk op de hoogte van kwesties voortvloeiend uit de werkzaamheden van de kamer die mogelijk relevant zijn voor de werkzaamheden van het EOM als geheel of verband houden met de samenhang, doeltreffendheid en consistentie van het strafvervolgingsbeleid van het EOM.

2. Elke permanente kamer kan, via de voorzitter, bij het college een schriftelijk voorstel indienen voor de bespreking van bepaalde onderwerpen met betrekking tot de uitvoering van

het strafvervolgingsbeleid van het EOM of andere relevante richtsnoeren die verband houden met specifieke kwesties die zich bij de werkzaamheden van de permanente kamer voordoen.

Artikel 22: Rapportageverplichtingen

1. De voorzitter van elke permanente kamer dient jaarlijks, na raadpleging van de vaste leden, bij het college een schriftelijk verslag in over de werkzaamheden van de permanente kamer. De Europese hoofdaanklager stelt voor dit verslag een model vast alsook de uiterste datum voor de indiening van het verslag.
2. Het in lid 1 bedoelde verslag bevat ten minste informatie over:
 - a) de werkbelasting van de permanente kamer, met inbegrip van het aantal binnenkomende zaken, het aantal en de aard van de genomen beslissingen;
 - b) de redenen voor het seponeren van zaken overeenkomstig artikel 39, lid 1, punten a) tot en met g), van de verordening;
 - c) de besluiten die zijn genomen met het oog op de toepassing van een vereenvoudigde strafvervolgingsprocedure overeenkomstig artikel 40 van de verordening;
 - d) de besluiten die zijn genomen overeenkomstig artikel 27, lid 8, en artikel 34, leden 2 en 3, van de verordening;
 - e) de toepassing van de schriftelijke procedure overeenkomstig artikel 24;
 - f) eventuele andere zaken die verband houden met de werkzaamheden van de permanente kamer en die geacht worden horizontale effecten te hebben op de operationele activiteiten van het EOM.

Artikel 23: Organisatie van vergaderingen

1. De vergaderingen van de permanente kamers worden gehouden aan de hand van een agenda, met specifieke vermelding van de te behandelen zaken, het te nemen besluit en de onderwerpen die in het kader van elke zaak besproken moeten worden.

2. De voorzitter van de permanente kamer stelt de agenda vast. Op verzoek van een vast lid worden punten aan de agenda toegevoegd. De voorzitter verspreidt de agenda onder de leden van de permanente kamer en de toezichthoudende Europese aanklagers die verantwoordelijk zijn voor de zaken op de agenda.
3. De voorzitter van de permanente kamer kan de in artikel 10, lid 9, tweede alinea, van de verordening genoemde personen of een betrokken personeelslid van het EOM uitnodigen om binnen een bepaald termijn schriftelijk opmerkingen in te dienen.
4. Een permanente kamer kan alleen in het bijzijn van de vaste leden en de betrokken toezichthoudende Europese aanklager – hetzij lijfelijk dan wel overeenkomstig de in lid 6 beschreven bepalingen – beraadslagen over punten op de agenda.
5. In afwijking van lid 4 kan door de aanwezigen een besluit worden genomen over een agendapunt wanneer een vast lid de vergadering noch lijfelijk, noch overeenkomstig de in lid 6 beschreven bepalingen kan bijwonen.
6. De vergaderingen van de permanente kamer vinden plaats ten kantore van het EOM. Indien de omstandigheden zulks vereisten, kan de voorzitter de vergaderingen van de permanente kamer per videoconferentie bijeenroepen. Als één of meer leden van de permanente kamer of anderen die voor de vergadering zijn uitgenodigd niet lijfelijk aanwezig kunnen zijn, kunnen zij op afstand deelnemen.
7. De voorzitter kan een lid van de permanente kamer of de toezichthoudende Europese aanklager aanwijzen om een toelichting te geven op een punt op de vergaderagenda.
8. Onder verantwoordelijkheid van de voorzitter van de permanente kamer worden van elke vergadering van de permanente kamers notulen opgesteld en in het casemanagementsysteem geregistreerd.

Artikel 24: Schriftelijke procedure

1. De permanente kamer kan zich van een schriftelijke procedure bedienen:

- a) wanneer zij gevraagd wordt overeenkomstig artikel 39, lid 1, de punten a) tot en met d), van de verordening een besluit tot seponering van een zaak te nemen of de zaak overeenkomstig artikel 34 van de verordening door te verwijzen naar de nationale autoriteiten;
 - b) wanneer het te nemen besluit niet erg gecompliceerd is, bijvoorbeeld op grond van de inhoud of het terugkerende karakter ervan of vanwege van het verband met eerdere beslissingen die reeds in dezelfde zaak zijn genomen.
2. Bij het volgen van de schriftelijke procedure wordt het ontwerpbesluit via het casemanagementsysteem meegedeeld aan alle vaste leden van de permanente kamer en de toezichthoudende Europese aanklager.
 3. Als er binnen een door de voorzitter vastgestelde termijn van ten minste drie dagen geen bezwaar wordt aangetekend door een vast lid van de permanente kamer of door de toezichthoudende Europese aanklager, wordt het besluit geacht te zijn goedgekeurd.

Hoofdstuk 3: Europese hoofdaanklager en plaatsvervangend Europese hoofdaanclagers

Artikel 25: Functies en taken van de Europese hoofdaanklager

1. De Europese hoofdaanklager beschikt over de bevoegdheden die hem/haar bij de verordening zijn toegekend en oefent zijn/haar functies uit overeenkomstig de verordening en dit reglement.
2. Overeenkomstig artikel 11, lid 1, van de verordening vaardigt de Europese hoofdaanklager besluiten uit. Indien er een mondeling besluit wordt uitgevaardigd, kan de geadresseerde om een schriftelijke bevestiging vragen.
3. Overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de verordening ondertekent de Europese hoofdaanklager namens het EOM instrumenten, zoals werkafspraken en overeenkomsten.

Artikel 26: Selectie en benoeming van plaatsvervangend Europese hoofdaanklagers

1. Als de functie van plaatsvervangend Europese hoofdaanklager vacant is of binnen de eerstvolgende drie maanden vacant wordt, stelt de Europese hoofdaanklager het college onverwijld in kennis van de vacature en nodigt hij/zij Europese aanklagers met belangstelling uit een sollicitatie in te dienen, samen met een motivering. De benoeming van een plaatsvervangend Europese hoofdaanklager geschiedt niet later dan drie maanden nadat de vacature aan het college is gemeld. Er kunnen sollicitaties worden ingediend tot twee weken voor de geplande vergadering van het college over de benoeming.
2. Uiterlijk een week voor de vergadering van het college over de benoeming van de plaatsvervangend hoofdaanklager draagt de Europese hoofdaanklager uit de ontvangen sollicitaties een kandidaat aan het college voor als plaatsvervangend Europese hoofdaanklager. De Europese hoofdaanklager verstrekt de sollicitatie plus de motivering die door de voorgedragen kandidaat is ingediend aan het college, samen met de agenda.
3. Nadat de kandidaat zich heeft gepresenteerd, stemmen alle leden van het college bij geheime stemming.
4. Indien er gelijktijdig twee plaatsvervangend Europese hoofdaanklagers moeten worden benoemd, is de in de leden 1 tot en met 3 van dit artikel beschreven procedure van overeenkomstige toepassing.

Artikel 27: Functies van de plaatsvervangend Europese hoofdaanklagers

1. De Europese hoofdaanklager kan, op ad-hocbasis of in het algemeen, aan elke plaatsvervangend Europese hoofdaanklager specifieke taken of thematische of organisatorische verantwoordelijkheden toewijzen en/of delegeren. Het college wordt hiervan in kennis gesteld.

2. De Europese hoofdaanklager ziet te allen tijde toe op de continuïteit van de dienst. De Europese hoofdaanklager besluit over de volgorde van vervanging voor het geval hij/zij zelf afwezig is en/of niet in staat is de aan hem/haar toevertrouwde taken te vervullen.

Artikel 28: Uitoefening van de functies

De plaatsvervangend Europese hoofdaanklager oefent zijn/haar functies in die hoedanigheid uit onder toezicht van de Europese hoofdaanklager, en de plaatsvervangend Europese hoofdaanklager rapporteert in dezen rechtstreeks aan de Europese hoofdaanklager.

Artikel 29: Aftreden en ontslag van de plaatsvervangend Europese hoofdaanklager

1. Als een plaatsvervangend Europese hoofdaanklager zijn/haar functie als plaatsvervangend Europese hoofdaanklager wil neerleggen, stelt hij/zij de Europese hoofdaanklager ten minste drie maanden voor de gewenste dag van ontslag daarvan schriftelijk op de hoogte, tenzij anders is overeengekomen. De Europese hoofdaanklager stuurt de ontslagbrief onverwijld door aan het college.
2. Als er sprake is van een ernstige vertrouwensbreuk kan het college op verzoek van de Europese hoofdaanklager bij meerderheid van leden besluiten de plaatsvervangend Europese hoofdaanklager te ontheffen uit zijn/haar functie als plaatsvervangend Europese hoofdaanklager. De betrokken plaatsvervangend Europese hoofdaanklager wordt uitgesloten van deelname aan de stemming. Het college neemt zijn besluit na de betrokken plaatsvervangend Europese hoofdaanklager te hebben gehoord.

Hoofdstuk 4: Europese aanklagers

Artikel 30: Vervanging tussen Europese aanklagers

1. Wanneer een Europese aanklager korte tijd afwezig is of niet in staat is zijn/haar taken te vervullen, wijst de Europese hoofdaanklager een Europese aanklager aan die als vervanger zal optreden.
2. De te vervangen Europese aanklager kan bij de Europese hoofdaanklager schriftelijk een Europese aanklager voordragen die er reeds mee heeft ingestemd als vervanger te willen optreden. De Europese hoofdaanklager benoemt de voorgedragen of een andere Europese aanklager.
3. Indien de overeenkomstig lid 2 van dit artikel aangewezen Europese aanklager een vast lid is van de betrokken monitorende permanente kamer, wordt hij/zij alleen geacht in zijn/haar hoedanigheid van toezichthoudende Europese aanklager de vergadering bij te wonen. In dergelijke gevallen kan de monitorende permanente kamer besluiten nemen overeenkomstig artikel 23, lid 5.
4. De Europese hoofdaanklager ziet erop toe dat de Europese aanklager die tot vervanger is benoemd, zijn/haar taken naar behoren kan uitvoeren en houdt terdege rekening met de benodigde mate van kennis van het rechtstelsel en de taal, gelet op de specifieke omstandigheden van de vervanging. De twee Europese aanklagers en het college worden hiervan in kennis gesteld.
5. De vervanging uit hoofde van dit artikel betreft alle taken, tenzij dit in dit reglement anders is vermeld of overeenkomstig de verordening is uitgesloten.
6. Dit artikel is van toepassing op alle gevallen van afwezigheid van de Europese aanklager, met uitzondering van de afwezigheid die in artikel 31 wordt behandeld.

Artikel 31: Vervanging van een Europese aanklager door een gedelegeerd Europese aanklager

1. Elke Europese aanklager draagt, ten tijde van zijn/haar benoeming of wanneer een vervanging noodzakelijk is, bij de Europese hoofdaanklager één door het college aan te wijzen gedelegeerd Europese aanklager uit zijn/haar lidstaat voor die als waarnemend Europese aanklager kan optreden, overeenkomstig artikel 16, lid 7, van de verordening.
2. Wanneer een Europese aanklager aftreedt, wordt ontslagen of zijn/haar ambt overeenkomstig artikel 16, leden 5 en 6, van de verordening neerlegt of anderszins niet in staat is zijn/haar taken te vervullen, verzoekt de Europese hoofdaanklager het college onverwijld om een besluit opdat de betreffende aangewezen persoon met ingang van de datum van het aftreden, ontslag of vertrek als waarnemend Europese aanklager kan optreden, voor een periode van ten hoogste drie maanden.
3. Uiterlijk twee weken voor het einde van de periode van drie maanden kan het college de vervangingsperiode verlengen met de duur die het nodig acht.
4. Een waarnemend Europese aanklager legt zijn/haar ambt neer wanneer de Europese aanklager uit zijn/haar lidstaat in staat is zijn/haar taken te hervatten, of zodra er een nieuwe Europese aanklager is benoemd.

Artikel 32: Toewijzing van zaken aan andere Europese aanklagers

1. Verzoeken van een Europese aanklager die steunen op artikel 12, lid 2, van de verordening kunnen een voorstel voor een Europese aanklager bevatten die er reeds in heeft toegestemd de zaak te willen overnemen.
2. Wanneer er in verband met de werklast een verzoek wordt ingediend, beoordeelt de Europese hoofdaanklager de werklast van de verzoekende Europese aanklager, bekijkt of er andere geschikte maatregelen voorhanden zijn die aan de situatie tegemoet kunnen komen, en beoordeelt wat de consequenties van het voorstel zijn voor de doeltreffendheid van de onderzoeken en strafvervolgingen van het EOM.

3. Wanneer er een verzoek wordt ingediend op grond van een mogelijk belangenconflict, stemt de Europese hoofdaanklager steeds in met dat verzoek indien hij/zij vaststelt dat de persoonlijke belangen van de verzoekende Europese aanklager feitelijk of mogelijkwijze zijn/haar onafhankelijkheid bij het uitvoeren van de taken van een Europese aanklager overeenkomstig artikel 12 van de verordening in het gedrang brengen of als zodanig kunnen worden opgevat. Lid 1 wordt zo ruim mogelijk toegepast.
4. De Europese hoofdaanklager besluit zonder onnodige vertraging over de in de leden 2 en 3 bedoelde verzoeken en ziet toe op de voortzetting van een goede en doeltreffende werking van het EOM. De Europese hoofdaanklager kan de zaak aan de voorgedragen of een andere Europese aanklager toewijzen, of het verzoek weigeren.
5. Wanneer de Europese hoofdaanklager op grond van dit artikel een zaak opnieuw toewijst, ziet hij/zij erop toe dat de Europese aanklager die is aangewezen om de zaak over te nemen geen vast lid is van de monitorende permanente kamer en zijn/haar taken naar behoren kan uitvoeren, en houdt hij/zij terdege rekening met de benodigde mate van kennis van het rechtsstelsel en de taal, gelet op de specifieke omstandigheden. De Europese aanklager die de zaak overneemt, oefent zijn/haar taken uit overeenkomstig artikel 12 van de verordening.
6. De nieuwe toewijzing wordt via het casemanagementsysteem aan de betrokken Europese aanklagers en de permanente kamers meegedeeld. De Europese hoofdaanklager informeert het college op gezette tijden over de nieuwe toewijzing van zaken.

Hoofdstuk 5: Gedelegeerd Europese aanklagers

Artikel 33: Benoeming van gedelegeerd Europese aanklagers

Het college benoemt de gedelegeerd Europese aanklagers op voordracht van de Europese hoofdaanklager. Voorafgaand aan de voordracht ziet de Europese hoofdaanklager erop toe dat de kandidaten voldoen aan de criteria in artikel 17, lid 2, van de verordening en aan de ontvankelijkheidscriteria uit het besluit van het college houdende regels inzake de arbeidsvoorwaarden van de gedelegeerd Europese aanklagers.

Artikel 34: Coördinatie van de gedelegeerd Europese aanklagers

De Europese hoofdaanklager kan de Europese aanklagers belasten met de coördinatie van de werkzaamheden van de gedelegeerd Europese aanklagers van de desbetreffende lidstaten, met inbegrip van hun werkprogramma's, zodat de uitoefening van hun taken is gewaarborgd.

Artikel 35: Vervanging tussen gedelegeerd Europese aanklagers

Bij tijdelijke afwezigheid van een gedelegeerd Europese aanklager, bijvoorbeeld vanwege vakantieverlof, ziekteverlof of om andere redenen, benoemt de Europese aanklager van dezelfde lidstaat een andere gedelegeerd Europese aanklager van die lidstaat tot vervanger van de afwezige gedelegeerd Europese aanklager voor de duur van diens afwezigheid. De bepalingen in het besluit van het college houdende regels inzake de arbeidsvoorwaarden van de gedelegeerd Europese aanklagers blijven onverlet.

Hoofdstuk 6: Administratief directeur

Artikel 36: Selectie en benoeming van de administratief directeur

1. De Europese hoofdaanklager stelt ter goedkeuring door het college een vacature op voor de selectie van de administratief directeur.
2. De vacature wordt gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie en op de website van het EOM.
3. De Europese hoofdaanklager toetst de kandidaten aan de in de vacature beschreven criteria en voert gesprekken met een voldoende aantal van de meest geschikte kandidaten. De Europese hoofdaanklager benoemt verder een commissie die hem/haar zal bijstaan.
4. Na de gesprekken stelt de Europese hoofdaanklager een lijst met ten hoogste drie op voorkeur gerangschikte kandidaten op en doet deze, met een beoordeling van elk van de geselecteerde kandidaten, toekomen aan het college.

5. Het college benoemt één van de geselecteerde kandidaten tot administratief directeur.

Artikel 37: Beoordeling van het functioneren en verlenging van het mandaat van de administratief directeur

1. Uiterlijk zes maanden voor het verstrijken van het mandaat van de administratief directeur dient de Europese hoofdaanklager ter goedkeuring een beoordeling van het functioneren van de administratief directeur in bij het college, met waar nodig eventuele opmerkingen.
2. Voorafgaand aan de goedkeuring van de beoordeling kan de administratief directeur door het college worden gehoord als het dat nodig acht dan wel op verzoek van de directeur zelf. De administratief directeur is niet aanwezig bij de vergadering waarin het college het beoordelingsverslag goedkeurt. Uiterlijk vier maanden voor het verstrijken van het mandaat van de administratief directeur stelt het college een besluit vast.
3. Op grond van een voorstel van de Europese hoofdaanklager, waarin rekening wordt gehouden met de in lid 2 bedoelde beoordeling, kan het college de ambtstermijn van de administratief directeur eenmaal verlengen, met een periode van ten hoogste vier jaar.

TITEL III: OPERATIONELE AANGELEGENHEDEN

Hoofdstuk 1: Registratie en controle van informatie

Artikel 38: Registratie van informatie

1. Alle door het EOM overeenkomstig artikel 24 van de verordening ontvangen dan wel door het EOM ambtshalve verkregen informatie waarin melding wordt gemaakt van een strafbare gedraging ten aanzien waarvan het EOM zijn bevoegdheid kan uitoefenen, wordt opgenomen in het register dat overeenkomstig artikel 44, lid 4, punt a), van de verordening wordt bijgehouden (hierna "het register" genoemd).

2. De registratie bevat de datum, tijd en plaats van ontvangst van de informatie en de naam van degene die het registratiedossier opent. Verder bevat de registratie de volgende gegevens:
 - a) de herkomst van de informatie, waaronder de identiteit en contactgegevens van de organisatie of persoon die de informatie heeft verstrekt, tenzij in de geldende regelgeving voor de bescherming van informanten en klokkenluiders anders is bepaald;
 - b) de vorm van de informatie, waaronder vermelding van documenten of andere stukken die niet in originele vorm in het casemanagementsysteem kunnen worden opgeslagen;
 - c) of het dossier is geopend met het oog op het instellen of evoceren van een onderzoek.

3. Voor zover mogelijk moet de registratie ook het volgende bevatten:
 - a) de mogelijke juridische kwalificatie van de gemelde strafbare gedraging, onder meer of deze door een georganiseerde groep is gepleegd;
 - b) een beknopte beschrijving van de gemelde strafbare gedraging, met inbegrip van de datum waarop deze is gepleegd;
 - c) het bedrag en aard van de geraamde schade;
 - d) de lidstaat/lidstaten waarin het zwaartepunt van de criminele handelingen ligt respectievelijk het merendeel van de strafbare feiten is gepleegd, indien er sprake is van meerdere strafbare feiten;
 - e) andere mogelijk betrokken lidstaten;
 - f) de namen van de mogelijke verdachten en eventuele andere betrokkenen overeenkomstig artikel 24, lid 4, van de verordening, hun geboorteplaats en -datum, identificatienummers, gewone verblijfplaats en/of nationaliteit, hun beroep, vermoedelijke lidmaatschap van een criminele organisatie;
 - g) of er voorrechten en immuniteiten gelden;
 - h) de eventuele slachtoffers (andere dan de Europese Unie);
 - i) de plaats waar de grootste financiële schade is geleden;
 - j) onlosmakelijk verbonden strafbare feiten;
 - k) eventuele andere aanvullende informatie als die van nut wordt geacht door degene die de registratie verzorgt.

4. Voor zover mogelijk wordt het document met de informatie en alle daaraan gehechte stukken omgezet naar een formaat dat elektronisch in het casemanagementsysteem kan worden opgeslagen.
5. Op grond van de inhoud van lid 3, punt d), hierboven doet het casemanagementsysteem een melding aan de betrokken Europese aanklager(s). Wanneer het antwoord op lid 3, punt g), bevestigend is, doet het casemanagementsysteem tevens een melding aan de Europese hoofdaanklager.
6. Indien de informatie bijzondere categorieën persoonsgegevens bevat, zoals omschreven in artikel 55 van de verordening, mogen deze alleen worden verwerkt als is voldaan aan de in artikel 55 van de verordening vastgelegde voorschriften. De bijzondere categorieën persoonsgegevens worden dienovereenkomstig in het casemanagementsysteem aangegeven en de redenen voor de opslag ervan worden opgetekend. Het casemanagementsysteem doet een melding aan de functionaris voor gegevensbescherming als er sprake is van een dergelijke registratie.
7. Informatie die door particuliere partijen is gemeld en uitdrukkelijk geen betrekking heeft op een strafbare gedraging ten aanzien waarvan het EOM zijn bevoegdheid kan uitoefenen, wordt in afwijking van lid 1 door een gedelegeerd Europese aanklager of een Europese aanklager onverwijld doorgestuurd naar de bevoegde nationale autoriteiten, overeenkomstig artikel 24, lid 8, van de verordening, of geretourneerd aan de melder en/of verwijderd. Er wordt een adequaat logboek bijgehouden. In geval van verwijzing worden de particuliere partijen daarvan in kennis gesteld door een gedelegeerd Europese aanklager of een Europese aanklager, overeenkomstig het geldende nationale recht.

Artikel 39: Toewijzing voor controledoeleinden

1. Alle overeenkomstig artikel 38, lid 1, van dit reglement geregistreerde informatie moet door een gedelegeerd Europese aanklager of de betrokken Europese aanklager worden gecontroleerd om vast te stellen of er voor het EOM redenen bestaan om zijn bevoegdheid uit te oefenen.

2. Na de melding door het casemanagementsysteem overeenkomstig artikel 38, lid 5, wijst de Europese aanklager de controle toe aan een gedelegeerd Europese aanklager. De Europese aanklager mag de controle zelf verrichten in de in artikel 28, lid 4, van de verordening bedoelde situaties. De procedure voor het toewijzen van controles wordt door de Europese aanklager vastgesteld en kan toewijzingsregels bevatten, bijvoorbeeld voor zaken waarin de informatie ambtshalve door een gedelegeerd Europese aanklager is verkregen.
3. Indien er aan meerdere Europese aanklagers een melding is afgegeven of indien de Europese aanklager die de melding heeft ontvangen oordeelt dat een andere Europese aanklager beter in staat is de toewijzing op zich te nemen, voeren zij overleg en nemen gezamenlijk een besluit. Als zij geen overeenstemming kunnen bereiken, neemt de Europese hoofdaanklager een besluit.
4. Als de informatie door het EOM overeenkomstig artikel 24, lid 2, van de verordening is ontvangen, wordt deze binnen 24 uur na registratie toegewezen voor controledoeleinden. Alle overige informatie wordt binnen drie dagen na registratie toegewezen voor controledoeleinden.
5. Wanneer de Europese aanklager de zaak niet binnen de voorgeschreven termijn toewijst of hij/zij laat weten dat hij/zij daartoe binnen de gestelde termijn niet in staat is, neemt de Europese hoofdaanklager of een plaatsvervangend Europese hoofdaanklager de toewijzing op zich.

Artikel 40: Controle van informatie

1. Bij de controle voor het instellen van een onderzoek wordt getoetst of:
 - a) de gemelde gedraging een strafbaar feit vormt dat onder de materiële, territoriale, personele en temporele bevoegdheid van het EOM valt;
 - b) er krachtens het geldende nationale recht gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een strafbaar feit wordt of werd gepleegd;
 - c) er duidelijke rechtsgronden zijn die strafvervolgning in de weg staan;

- d) aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 25, leden 2, 3 en 4, van de verordening wordt voldaan, indien van toepassing.
2. Bij de controle voor evocatie doeleinden wordt daarnaast een beoordeling gemaakt van:
- a) de vorderingen in het onderzoek;
 - b) het belang van het onderzoek wat betreft het waarborgen van de samenhang van het onderzoeks- en strafvervolgingsbeleid van het EOM;
 - c) de grensoverschrijdende aspecten van het onderzoek;
 - d) het al dan niet bestaan van een andere specifieke reden die erop duidt dat het onderzoek beter door het EOM kan worden voortgezet.
3. Bij de controle worden alle informatiebronnen waarover het EOM beschikt benut, evenals bronnen waarover de Europese aanklager of de betrokken gedelegeerd Europese aanklager beschikt, overeenkomstig het geldende nationale recht, met inbegrip van bronnen die hem/haar in zijn/haar nationale hoedanigheid ter beschikking plegen te staan. De Europese aanklager respectievelijk de gedelegeerd Europese aanklager kan voor de controle een beroep doen op het personeel van het EOM. Indien nodig kan het EOM met instellingen, organen of instanties van de Unie alsook met nationale autoriteiten overleggen en informatie uitwisselen, waarbij de integriteit van een eventueel toekomstig strafrechtelijk onderzoek moet worden beschermd.
- Indien nodig kunnen de controles voordat ze worden afgerond, worden samengevoegd volgens de procedure van de artikelen 51 en 51 bis.
4. De gedelegeerd Europese aanklager of, in voorkomend geval de Europese aanklager, voltooit de controle in verband met de evocatie van een onderzoek ten minste twee dagen voor het verstrijken van de in artikel 27, lid 1, van de verordening voorgeschreven termijn. De controle in verband met het instellen van een onderzoek moet binnen zestig dagen na de toewijzing zijn voltooid.
5. Wanneer de gedelegeerd Europese aanklager in gevallen waarin de controletaak aan een gedelegeerd Europese aanklager is toegewezen, de controle ten aanzien van de vraag of

al dan niet een onderzoek wordt ingesteld niet binnen de voorgeschreven termijn voltooit of hij/zij laat weten daartoe binnen de gestelde termijn niet in staat te zijn, wordt de Europese aanklager daarvan in kennis gesteld en verlengt deze zo nodig de termijn of geeft deze de gedelegeerd Europese aanklager een passende instructie.

6. Indien het een evocatiebesluit betreft, kan de gedelegeerd Europese aanklager of, in voorkomend geval, de voorzitter van de permanente kamer of de Europese aanklager de Europese hoofdaanklager vragen om de termijn die nodig is voor het vaststellen van een evocatiebesluit met maximaal vijf dagen te verlengen. Indien de Europese aanklager of betrokken gedelegeerd Europese aanklager niet binnen de termijn een besluit uitvaardigt, wordt dit beschouwd als overweging om een zaak niet te evoceren en is artikel 42 dienovereenkomstig van toepassing.

7. Wanneer de controle door een Europese aanklager wordt verricht, wijst hij/zij, na een voorlopige beoordeling van de informatie voor de toepassing van de artikelen 26 en 27 en artikel 28, lid 4, van de verordening, de zaak in de regel binnen 24 uur toe aan een gedelegeerd Europese aanklager om overeenkomstig de artikelen 41 of 42 van dit reglement te handelen. In de gevallen waarin de Europese aanklager van mening is dat aan de voorwaarden van artikel 28, lid 4, van de verordening is voldaan, gaat hij/zij onverwijld te werk overeenkomstig artikel 52, leden 1 en 2, van dit reglement. In dergelijke situaties neemt de Europese aanklager, indien hij/zij van de bevoegde permanente kamer goedkeuring heeft gekregen om zelf het onderzoek te voeren, een gemotiveerd besluit om het onderzoek in te stellen of zelf de zaak te evoceren en opent hij/zij een onderzoeksdossier overeenkomstig artikel 41, lid 1, van dit reglement. Indien geen goedkeuring wordt verleend, wijst de toezichthoudende Europese aanklager de zaak zonder onnodige vertraging toe aan een gedelegeerd Europese aanklager.

Artikel 41: Besluit tot instelling van een onderzoek of evocatie van een zaak

1. Wanneer het EOM naar aanleiding van de controle besluit door instelling van een onderzoek of evocatie van een zaak zijn bevoegdheid uit te oefenen, wordt een onderzoeksdossier geopend en krijgt dit een identificatienummer toegewezen in de index van de onderzoeksdossiers (hierna "de index" genoemd). Door het casemanagementsysteem

wordt automatisch een koppeling aangemaakt naar de betreffende registratie op grond van artikel 38, lid 1.

2. De bijbehorende verwijzing in de index bevat voor zover beschikbaar:
 - a) met betrekking tot verdachten of beklaagden tegen wie een strafprocedure van het EOM loopt of tot personen die na de strafprocedure van het EOM zijn veroordeeld,
 - i. achternaam, meisjesnaam, voornamen en eventuele bijnamen of valse namen;
 - ii. geboortedatum en -plaats;
 - iii. nationaliteit;
 - iv. geslacht;
 - v. woonplaats, beroep en verblijfplaats van de betrokkene;
 - vi. socialezekerheidsnummers, ID-codes, rijbewijzen, identificatiedocumenten, paspoortgegevens, douanenummer en fiscaal identificatienummer;
 - vii. de beschrijving van de vermeende feiten, waaronder de datum waarop zij werden gepleegd;
 - viii. de kwalificatie van de strafbare feiten, waaronder het bestaan van onlosmakelijk verbonden strafbare feiten;
 - ix. het bedrag van de geraamde schade;
 - x. de verdenking van lidmaatschap van een criminele organisatie;
 - xi. nadere gegevens van rekeningen bij banken en andere financiële instellingen;
 - xii. telefoonnummers, SIM-kaartnummers, e-mailadressen, IP-adressen en account- en gebruikersnamen die op onlineplatforms worden gebruikt;
 - xiii. gegevens uit kentekenregisters;
 - xiv. identificeerbare activa die eigendom zijn van of gebruikt worden door de persoon, zoals cryptoactiva en onroerend goed;
 - xv. vermelding of er mogelijke voorrechten en immuniteiten kunnen gelden.
 - b) met betrekking tot natuurlijke personen die onder de bevoegdheid van het EOM vallende strafbare feiten hebben gemeld of die slachtoffer zijn van dergelijke feiten,
 - i. achternaam, meisjesnaam, voornamen en eventuele bijnamen of valse namen;
 - ii. geboortedatum en -plaats;
 - iii. nationaliteit;

- iv. geslacht;
 - v. woonplaats, beroep en verblijfplaats van de betrokkene;
 - vi. ID-codes, identificatiedocumenten en paspoortgegevens;
 - vii. de beschrijving en de aard van de strafbare feiten waarbij de persoon was betrokken of die door de persoon zijn gemeld, de datum waarop zij werden gepleegd en de strafrechtelijke kwalificatie;
- c) met betrekking tot personen die contact hebben of banden onderhouden met een in punt a) hierboven bedoelde persoon,
- i. achternaam, meisjesnaam, voornamen en eventuele bijnamen of valse namen;
 - ii. geboortedatum en -plaats;
 - iii. nationaliteit;
 - iv. geslacht;
 - v. woonplaats, beroep en verblijfplaats van de betrokkene;
 - vi. ID-codes, identificatiedocumenten en paspoortgegevens.

De in deel a, punten x) tot en met xv), hierboven genoemde categorieën persoonsgegevens worden alleen in de index ingevoerd voor zover dat gelet op het operationele belang en de beschikbare middelen haalbaar is. De verwijzing in de index wordt tijdens het onderzoek naar een dossier steeds bijgewerkt. Het casemanagementsysteem doet op gezette tijden een melding aan **de** Europese aanklager en de gedelegeerd Europese aanklager als bepaalde categorieën informatie niet in de index worden ingevoerd.

3. Het casemanagementsysteem doet een melding aan de toezichthoudende Europese aanklager, de permanente kamer en de Europese hoofdaanklager.

4. Wanneer de behandelende gedelegeerd Europese aanklager of de Europese aanklager die het onderzoek voert overeenkomstig artikel 28, lid 4, van de verordening, het met het oog op de integriteit van het onderzoek nodig oordeelt om de in artikel 25, lid 5, en artikel 26, leden 2 en 7, van de verordening bedoelde informatieplicht ten aanzien van de autoriteiten tijdelijk op te schorten, stelt hij/zij de monitorende permanente kamer daarvan onverwijld in kennis. Die permanente kamer kan bezwaar aantekenen tegen dit besluit en de gedelegeerd Europese aanklager of, indien van toepassing, de Europese aanklager die het onderzoek voert

overeenkomstig artikel 28, lid 4, van de verordening, opdragen onmiddellijk voortgang te maken met de desbetreffende melding.

Artikel 42: Besluit om geen onderzoek in te stellen of een zaak niet te evoceren

1. Indien de gedelegeerd Europese aanklager naar aanleiding van de controle overweegt geen onderzoek in te stellen of een zaak niet te evoceren, noteert hij/zij de redenen daarvoor in het register. De overweging wordt aan de toewijzende Europese aanklager meegedeeld en de beoordeling ervan wordt toegewezen aan de bevoegde permanente kamer.
2. Als het college algemene richtsnoeren heeft vastgesteld op grond waarvan de gedelegeerd Europese aanklagers, onafhankelijk en zonder nodeloze vertraging, kunnen besluiten zaken met betrekking tot bepaalde specifieke soorten strafbare feiten niet te evoceren, wordt de beoordeling van het besluit van de gedelegeerd Europese aanklager overeenkomstig de in die richtsnoeren voorgeschreven regels uitgevoerd.
3. Als de permanente kamer zulks nodig acht kan zij het personeel van het EOM vragen om bijstand bij het vaststellen van haar besluit.
4. De beoordeling door de permanente kamer van de overweging om een zaak niet te evoceren wordt uitgevoerd voor het verstrijken van de in artikel 27, lid 1, van de verordening voorgeschreven termijn. De beoordeling van de overweging om geen onderzoek in te stellen wordt uiterlijk twintig dagen na de toewijzing aan de permanente kamer uitgevoerd. De permanente kamer kan de Europese hoofdaanklager verzoeken de beoordelingstermijn te verlengen.
5. Als de permanente kamer de gedelegeerd Europese aanklager opdraagt een onderzoek in te stellen of de zaak te evoceren, handelt de gedelegeerd Europese aanklager overeenkomstig artikel 41.
6. Als de permanente kamer de gedelegeerd Europese aanklager voor het verstrijken van de beoordelingstermijn geen instructies heeft gegeven, wordt de overweging van de

gedelegeerd Europese aanklager geacht te zijn aanvaard. Indien mogelijk wordt de autoriteit of persoon die de strafbare gedraging heeft gemeld van het besluit op de hoogte gebracht.

7. Wanneer het besluit om geen onderzoek in te stellen is gebaseerd op het feit dat de gemelde strafbare gedraging buiten de bevoegdheid van het EOM valt, wordt de informatie die in eerste instantie is ontvangen samen met, waar geoorloofd, eventuele informatie waarop het EOM tijdens zijn controle is gestuit, overgedragen aan de bevoegde nationale autoriteiten.

Artikel 42 bis: Informatie ontvangen op grond van artikel 24, lid 3, van de verordening

1. Indien uit de controle van overeenkomstig artikel 24, lid 3, van de verordening ontvangen informatie, die binnen tien dagen wordt afgerond, blijkt dat het EOM bevoegd zou kunnen zijn, stelt de gedelegeerd Europese aanklager de bevoegde nationale autoriteit in kennis van het voornemen om de zaak te evoceren en verzoekt hij/zij de bevoegde nationale autoriteit overeenkomstig artikel 27, lid 3, binnen tien dagen de informatie aan het EOM te melden overeenkomstig artikel 24, lid 2.

2. Indien de bevoegde nationale autoriteit de informatie niet meldt aan het EOM overeenkomstig artikel 24, lid 2, binnen tien dagen na de ontvangst ervan, stelt de gedelegeerd Europese aanklager een conflict aan de orde volgens de procedure van artikel 25, lid 6. In lidstaten waar het EOM op grond van de nationale wetgeving geen conflict aan de orde kan stellen via de in artikel 25, lid 6, vastgestelde procedure zonder voorafgaand besluit over zijn bevoegdheid, oefent de gedelegeerd Europese aanklager het evocatierecht uit.

3. Indien de gedelegeerd Europese aanklager naar aanleiding van de controle van de overeenkomstig artikel 24, lid 3, ontvangen informatie ermee instemt dat het EOM zijn bevoegdheid niet kan uitoefenen, brengt hij/zij hierover een met redenen omkleed verslag uit.

4. De permanente kamer evalueert het verslag binnen tien dagen. Indien de permanente kamer van mening is dat het EOM zijn bevoegdheid moet uitoefenen, geeft zij de gedelegeerd Europese aanklager de opdracht de bevoegde nationale autoriteit in kennis te stellen van het

voornemen van het EOM om zijn bevoegdheid uit te oefenen en, overeenkomstig artikel 27, lid 3, de nationale autoriteiten te verzoeken de informatie aan het EOM te melden overeenkomstig artikel 24, lid 2, van de verordening. In dat geval is lid 2 van toepassing.

5. Indien de permanente kamer binnen tien dagen na ontvangst van het in lid 3 van dit artikel bedoelde verslag geen instructies geeft, wordt het verslag van de gedelegeerd Europese aanklager geacht te zijn goedgekeurd en wordt de geregistreerde zaak gesloten.

Hoofdstuk 2: Onderzoeken

Artikel 43: Regels voor het voeren van het onderzoek

1. Onverminderd de mogelijkheid tot nieuwe toewijzing overeenkomstig artikel 49 en zonder afbreuk te doen aan artikel 28, lid 4, van de verordening, is de gedelegeerd Europese aanklager die heeft besloten tot het instellen of evoceren van het onderzoek tevens degene die het onderzoek behandelt.

2. Indien het nationale recht dat toelaat, kan de Europese aanklager een of meer gedelegeerd Europese aanklagers van dezelfde lidstaat aanwijzen die samen met de behandelende gedelegeerd Europese aanklager het onderzoek voeren. De toezichthoudende Europese aanklager kan, overeenkomstig het geldende nationale recht, de zaak uit handen nemen van de gedelegeerd Europese aanklager(s) die samen met de behandelende gedelegeerd Europese aanklager(s) is/zijn aangewezen om het onderzoek uit te voeren. De betrokken Europese aanklager kan het onderzoek zelf uitvoeren indien aan de voorwaarden van artikel 28, lid 4, van de verordening is voldaan.

3. Onverminderd hetgeen in het voor de zaak toepasselijke nationale recht is bepaald, worden de onderzoeksdoSSIERS van het EOM georganiseerd en beheerd in overeenstemming met dit reglement teneinde de goede werking van het EOM als één instantie te waarborgen. In het casemanagementsysteem worden kopieën van alle stukken die aan een onderzoeksdoSSIERS zijn toegevoegd waar mogelijk in elektronische vorm opgeslagen, overeenkomstig artikel 44, lid 4, punt c), van de verordening.

4. Met de behandelende gedelegeerd Europese aanklager wordt op kosteneffectieve wijze een praktische regeling getroffen ten aanzien van de inzage door de toezichthoudende Europese aanklager en de bevoegde permanente kamer van de informatie en het bewijs in de onderzoeksdossiers die niet elektronisch in het casemanagementsysteem kunnen worden opgeslagen.
5. Op basis van een voorstel van de Europese hoofdaanklager kan het college nadere regels vaststellen over het beheer en het archief van de onderzoeksdossiers van het EOM.

Artikel 44: Verslaglegging over de onderzoeken

1. Gedurende het onderzoek stelt de behandelende gedelegeerd Europese aanklager een voortgangsverslag op en houdt dit bij. Het verslag bevat een indicatief werkplan voor het onderzoek en vermeldt alle belangrijke ontwikkelingen ten aanzien van het onderzoek, waaronder ten minste:
 - a) de voorgenomen en uitgevoerde onderzoeksmaatregelen en de resultaten daarvan;
 - b) de wijzigingen in de reikwijdte van het onderzoek met betrekking tot de verdachte(n), het (de) onderzochte strafbare feit(en), de berokkende schade en het (de) slachtoffer(s);
 - c) de vergaring van belangrijk bewijs;
 - d) verzoeken om beoordeling van handelingen of besluiten van de behandelende gedelegeerd Europese aanklager, indien van toepassing;
 - e) een beknopte omschrijving van de inhoud van aan een lidstaat of aan een onder de rechtsmacht van een lidstaat vallende persoon gerichte mededelingen, handelingen of besluiten.
2. Dit verslag wordt in het casemanagementsysteem bijgehouden. Via het casemanagementsysteem ontvangen de toezichthoudende Europese aanklager en de leden van de monitorende permanente kamer telkens een melding wanneer het verslag wordt gewijzigd.

3. De Europese aanklagers kunnen voor de gedelegeerd Europese aanklagers in hun lidstaten richtsnoeren vaststellen waarin de rapportageverplichting wordt beschreven.

Artikel 45: Monitoring van de onderzoeken

1. Nadat een zaak is geopend, wijst het casemanagementsysteem de monitoring daarvan op aselecte wijze toe aan een permanente kamer waarvan de toezichthoudende Europese aanklager niet tot de vaste leden behoort, overeenkomstig artikel 19.
2. De monitorende permanente kamer, met inbegrip van elk der vaste leden en de toezichthoudende Europese aanklager, heeft te allen tijde toegang tot de informatie in het onderzoeksdossier dat in het casemanagementsysteem is opgeslagen. De permanente kamer kan de toezichthoudende Europese aanklager verzoeken zorg te dragen voor de overdracht aan het centrale kantoor van één of meer originele stukken waarvan de kopieën nog niet in hun oorspronkelijk vorm in het casemanagementsysteem zijn opgeslagen of kunnen worden opgeslagen en niet in het centrale kantoor worden bewaard, mocht dat voor de besluitvorming onmisbaar zijn. Zodra is voldaan aan het doel waarmee de permanente kamer om één of meer stukken heeft verzocht, worden deze onverwijld geretourneerd.
3. Onverminderd de rapportageverplichtingen uit hoofde van artikel 44 kan de permanente kamer of de toezichthoudende Europese aanklager te allen tijde een gedelegeerd Europese aanklager verzoeken informatie over lopende onderzoeken of strafvervolgingen te verstrekken.
4. De permanente kamer beoordeelt het onderzoek op gezette tijden, volgens een tijdschema dat door de voorzitter is vastgesteld of op ieder moment waarop één van haar vaste leden, de toezichthoudende Europese aanklager of de behandelende gedelegeerd Europese aanklager daarom verzoekt.
5. Tijdens het onderzoek kan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager te allen tijde vragen te worden bijgestaan door een personeelslid van het EOM.

Artikel 46: Leiding over de onderzoeken

1. De instructies aan de behandelende gedelegeerd Europese aanklagers overeenkomstig artikel 10, lid 5, en artikel 12, lid 3, van de verordening kunnen betrekking hebben op het nemen of zich onthouden van specifieke maatregelen.
2. In de instructies kan worden bepaald dat de behandelende gedelegeerd Europese aanklager verplicht is verslag uit te brengen over de bijbehorende follow-up.
3. Indien instructies overeenkomstig artikel 10, lid 5, van de verordening worden overwogen, verspreidt de voorzitter van de permanente kamer een ontwerp van de instructies of delegeert hij een lid van de permanente kamer of de toezichthoudende Europese aanklager daartoe.
4. De instructies worden ingevoerd in het casemanagementsysteem, dat automatisch een melding doet aan de betrokken gedelegeerd Europese aanklager.
5. De toezichthoudende Europese aanklager ziet erop toe dat de gedelegeerd Europese aanklager de instructies opvolgt. Wanneer de toezichthoudende Europese aanklager van mening is dat de behandelende gedelegeerd Europaanklager de instructies niet heeft opgevolgd, vraagt hij/zij om opheldering, stelt de permanente kamer daarvan in kennis en dient zo nodig overeenkomstig artikel 28, lid 3, punt b), van de verordening een voorstel in.

Artikel 47: Herziening van de instructies van de permanente kamers

1. Wanneer een gedelegeerd Europese aanklager van oordeel is dat de uitvoering van een door de monitorende permanente kamer afgegeven instructie strijdig is met het Unierecht, bijvoorbeeld de verordening of geldend nationaal recht, deelt hij/zij de permanente kamer dat onverwijld mede en stelt voor de ontvangen instructies te wijzigen of in te trekken. De monitorende permanente kamer neemt na raadpleging van de toezichthoudende Europese aanklager zo spoedig mogelijk een besluit over dit verzoek.
2. Indien een dergelijk verzoek door de permanente kamer wordt afgewezen, kan de gedelegeerd Europese aanklager bij de Europese hoofdaanklager een verzoek tot herziening

indienen. De voorzitter van de monitorende permanente kamer kan opmerkingen indienen bij de Europese hoofdaanklager. De Europese hoofdaanklager wijst het verzoek toe aan een andere permanente kamer; deze neemt in samenwerking met de toezichthoudende Europese aanklager een definitief besluit over de instructie.

Artikel 48: Interne toetsing van besluiten van gedelegeerd Europese aanklagers

1. Indien het nationale recht van een lidstaat voorziet in interne toetsing van besluiten binnen de structuur van het eigen openbaar ministerie, worden alle verzoeken tot toetsing van een door de gedelegeerd Europese aanklager genomen besluit ingevoerd in het casemanagementsysteem, dat een melding doet aan de toezichthoudende Europese aanklager en de monitorende permanente kamer.
2. De behandelende gedelegeerd Europese aanklager dient bij de toezichthoudende Europese aanklager schriftelijke opmerkingen in.
3. De toezichthoudende Europese aanklager behandelt het toetsingsverzoek binnen de termijn die in de nationale wetgeving is vastgesteld. De toetsingsprocedure heeft geen schorsende werking en mag de efficiënte behandeling van lopende onderzoeken of strafvervolgingen niet vertragen, tenzij in de nationale wetgeving anders is bepaald.
4. Alvorens een besluit te nemen over het toetsingsverzoek, stelt de toezichthoudende Europese aanklager de bevoegde permanente kamer op de hoogte. De permanente kamer kan te allen tijde haar in de verordening vervatte monitoringsbevoegdheden blijven uitoefenen.
5. Wanneer de nationale wetgeving, in het kader van interne toetsingen uit hoofde van nationale wetgeving, melding maakt van de toezichthoudende aanklager/hoofdaanklager, wordt daar voor de toepassing van dit artikel de toezichthoudende Europese aanklager ten opzichte van de gedelegeerd Europese aanklager onder verstaan.

Artikel 49: Nieuwe toewijzing van een zaak aan een andere gedelegeerd Europese aanklager

Onverminderd artikel 39, lid 2, kan de toezichthoudende Europese aanklager de monitorende permanente kamer voorstellen een zaak toe te wijzen aan een andere gedelegeerd Europese aanklager in dezelfde lidstaat. In het casemanagementsysteem wordt een gemotiveerd voorstel ingevoerd en het systeem doet een melding aan de monitorende permanente kamer en de behandelende gedelegeerd Europese aanklager. De behandelende gedelegeerd Europese aanklager kan binnen vijf dagen na ontvangst van de melding schriftelijke opmerkingen indienen, tenzij deze termijn vanwege het spoedeisende karakter van de zaak door de Europese aanklager is bekort.

Artikel 50: Nieuwe toewijzing van een zaak aan een gedelegeerd Europese aanklager in een andere lidstaat

1. De behandelende gedelegeerd Europese aanklager, de toezichthoudende Europese aanklager of een vast lid van de monitorende permanente kamer kunnen voorstellen een zaak opnieuw toe te wijzen aan een gedelegeerd Europese aanklager in een andere lidstaat, overeenkomstig artikel 26, lid 5, van de verordening.
2. De permanente kamer kan de Europese aanklager van de lidstaat waaraan de zaak volgens het voorstel opnieuw zal worden toegewezen uitnodigen tot het bijwonen van haar vergadering en de betrokken gedelegeerd Europese aanklagers om schriftelijke opmerkingen verzoeken.

Als de nieuwe toewijzing ertoe leidt dat de toezichthoudende Europese aanklager tevens een vast lid van de monitorende permanente kamer is, is artikel 19 van overeenkomstige toepassing.

3. Het besluit van de permanente kamer tot nieuwe toewijzing van een zaak overeenkomstig de leden 1 en 2 wordt geregistreerd in het casemanagementsysteem, dat een

melding doet aan de betrokken Europese aanklagers en gedelegeerd Europese aanklagers. Het besluit mag niet via een schriftelijke procedure worden genomen.

Artikel 51: Samenvoeging en splitsing van zaken die onder de rechtsmacht van meer dan één lidstaat vallen

1. Een behandelende gedelegeerd Europese aanklager, een toezichthoudende Europese aanklager of een vast lid van de monitorende permanente kamer kan de permanente kamer voorstellen zaken die beantwoorden aan de criteria van artikel 26, lid 5, punt b), en lid 6, van de verordening, samen te voegen of te splitsen.
2. Als de samen te voegen zaken door verschillende permanente kamers worden gemonitord, voeren zij onderling overleg om tot een besluit over het samenvoegen van die zaken te komen. Wanneer alle betrokken permanente kamers het besluit hebben genomen de zaken samen te voegen, is de permanente kamer die de als eerste in het casemanagementsysteem geregistreerde zaak monitort, ook de kamer die de samengevoegde zaak monitort, tenzij de betrokken permanente kamers gezamenlijk besluiten van dit beginsel af te wijken. Indien ten minste één permanente kamer weigert de zaken samen te voegen of het niet eens is met de vaststelling van de monitorende permanente kamer, wordt het besluit door de Europese hoofdaanklager genomen.
3. Indien de monitorende permanente kamer beslist een zaak te splitsen, blijft zij bevoegd voor alle daaruit resulterende zaken. Als er aanleiding is om van deze regel af te wijken, stelt de monitorende permanente kamer de Europese hoofdaanklager daarvan op de hoogte en wordt het besluit door laatstgenoemde genomen. Aan de uit de splitsing resulterende nieuwe zaak/zaken wordt een nieuw zaaknummer toegewezen, overeenkomstig artikel 41.
4. Het besluit tot samenvoeging of splitsing van zaken en de keuze om zaken na samenvoeging of splitsing aan een andere permanente kamer toe te wijzen, worden in het casemanagementsysteem geregistreerd.

5. Voorts wordt in het besluit vermeld welke gedelegeerd Europese aanklager door de permanente kamer is gekozen voor de behandeling van de samengevoegde of gesplitste zaken, overeenkomstig artikel 26 van de verordening. Als de permanente kamers geen overeenstemming kunnen bereiken, is het besluit aan de Europese hoofdaanklager.

Artikel 51 bis: Samenvoeging en splitsing van zaken die onder de rechtsmacht van één lidstaat vallen

1. Wanneer zaken onder één rechtsmacht vallen, kan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager besluiten ze samen te voegen of te splitsen overeenkomstig het geldende nationale recht. Artikel 20, lid 2, is niet van toepassing.

2. Indien de behandelende gedelegeerd Europese aanklager besluit zaken samen te voegen of te splitsen in toepassing van lid 1, wordt/worden de betrokken permanente kamer(s) onverwijld van dat besluit in kennis gesteld.

3. Indien meerdere permanente kamers betrokken zijn bij het besluit om zaken samen te voegen, vermeldt de behandelende gedelegeerd Europese aanklager in zijn/haar besluit welke permanente kamer de uit de samenvoeging voortvloeiende zaak overeenkomstig het geldende nationale recht moet monitoren. Wanneer op grond van het geldende nationale recht niet kan worden vastgesteld welke permanente kamer de zaak moet monitoren, of de aanwijzing van die kamer op grond van dit recht een beoordeling vereist, is de monitorende permanente kamer die welke de zaak monitort waarin de andere zaak of zaken wordt/worden samengevoegd.

4. Indien de samen te voegen zaken door meer dan één gedelegeerd Europese aanklager worden behandeld, wordt over de samenvoeging en de aanwijzing van de gedelegeerd Europese aanklager die de daaruit voortvloeiende zaak behandelt, beslist overeenkomstig het geldende nationale recht. Wanneer op grond van het geldende nationale recht niet kan worden vastgesteld welke gedelegeerd Europese aanklager de zaak moet behandelen, of zijn/haar aanwijzing op grond van dit recht een beoordeling vereist, is het besluit aan de toezichthoudende Europese aanklager.

5. Indien de behandelende gedelegeerd Europese aanklager beslist een zaak te splitsen, blijft de betrokken permanente kamer bevoegd voor alle daaruit voortvloeiende zaken. Als er aanleiding is om van deze regel af te wijken, stelt de permanente kamer de Europese hoofdaanklager daarvan op de hoogte en wordt het besluit door laatstgenoemde genomen. Aan de uit de splitsing resulterende nieuwe zaak/zaken wordt een nieuw zaaknummer toegewezen, overeenkomstig artikel 41.

Artikel 52: Onderzoeken die door de Europese aanklager worden gevoerd

2. Wanneer de betrokken Europese aanklager, nadat het EOM overeenkomstig artikel 24 van de verordening informatie heeft geregistreerd, van mening is dat hij/zij het onderzoek zelf moet voeren, vraagt hij/zij de permanente kamer via het casemanagementsysteem om goedkeuring voordat hij/zij een gemotiveerd besluit neemt overeenkomstig artikel 28, lid 4, eerste alinea, punt a), b) of c), van de verordening.

3. Het in lid 1 bedoelde verzoek bevat de redenen op grond waarvan het onderzoek door de toezichthoudende Europese aanklager dient te worden gevoerd, zodat de permanente kamer kan beoordelen of aan de voorwaarden van artikel 28, lid 4, van de verordening is voldaan.

4. De permanente kamer kan de betrokken Europese aanklager en, indien een gedelegeerd Europese aanklager is aangewezen, de betrokken behandelende gedelegeerd Europese aanklager om een toelichting vragen.

5. Als de permanente kamer goedkeuring verleent, registreert de toezichthoudende Europese aanklager het besluit in het casemanagementsysteem, dat een melding doet aan de betrokken gedelegeerd Europese aanklager(s), indien deze eerder werd (en) aangewezen. Het besluit wordt ook aan de nationale autoriteiten meegedeeld.

6. Wanneer een Europese aanklager overeenkomstig artikel 28, lid 4, punt a) of b), van de verordening een besluit heeft genomen voordat een gedelegeerd Europese aanklager is aangewezen, voert hij/zij alle taken van de gedelegeerd Europese aanklager uit.

7. Wanneer een Europese aanklager zelf een onderzoek voert, is artikel 44 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 53: Procedure voor de toewijzing van grensoverschrijdende onderzoeksmaatregelen aan een assisterende gedelegeerd Europese aanklager

1. De toewijzing door de behandelende gedelegeerd Europese aanklager van een onderzoeksmaatregel aan een assisterende gedelegeerd Europese aanklager van een andere lidstaat wordt geregistreerd in het casemanagementsysteem, dat een melding doet aan de betrokken Europese aanklagers. De Europese aanklager van de lidstaat waarin de maatregel moet worden uitgevoerd wijst de uitvoering van de maatregel toe aan de desbetreffende gedelegeerd Europese aanklager. De gedelegeerd Europese aanklager ontvangt een melding van het casemanagementsysteem.

Wanneer reeds een assisterende gedelegeerd Europese aanklager is aangewezen, kan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager de uitvoering van de maatregel rechtstreeks aan die gedelegeerd Europese aanklager toewijzen. In spoedeisende zaken kan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager de uitvoering van de maatregel toewijzen aan elke gedelegeerd Europese aanklager van de desbetreffende lidstaat.

2. Het besluit bevat alle elementen die de assisterende gedelegeerd Europese aanklager nodig heeft om de maatregel uit te voeren en vermeldt een termijn waarbinnen de toewijzing moet zijn uitgevoerd.

3. Als de assisterende gedelegeerd Europese aanklager de maatregel niet binnen de gestelde termijn kan uitvoeren, stelt hij/zij de toezichthoudende Europese aanklager daarvan in kennis en overlegt met de behandelende gedelegeerd Europese aanklager, teneinde de kwestie bilateraal op te lossen.

4. Als dat nodig wordt geacht, bijvoorbeeld bij ingewikkelde grensoverschrijdende onderzoeken, kan op het centrale kantoor van het EOM een coördinatievergadering worden belegd.

Artikel 54: Uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregelen

1. Indien een uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregel wordt of kan worden uitgevoerd namens het EOM, kan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager in het casemanagementsysteem een gemotiveerd verzoek indienen voor een gedeeltelijke financiële bijdrage van het EOM, overeenkomstig artikel 91, lid 6, van de verordening.
2. Het gemotiveerd verzoek dient details over de uitzonderlijke aard van de kosten van de maatregel te bevatten. In het verzoek wordt tevens het gevraagde bedrag van de financiële bijdrage van het EOM gespecificeerd.
3. In het casemanagementsysteem wordt het verzoek automatisch meegedeeld aan de vaste leden van de bevoegde permanente kamer alsook aan de toezichthoudende Europese aanklager.
4. De permanente kamer buigt zich op gezette tijden over de verzoeken. De permanente kamer aanvaardt of verwierpt het verzoek overeenkomstig de richtsnoeren inzake de bijdrage van het EOM aan uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregelen, zonder vermelding van het toe te kennen bedrag.
5. Het besluit van de permanente kamer wordt via het casemanagementsysteem automatisch meegedeeld aan de betrokken gedelegeerd Europese aanklager.
6. Wanneer het verzoek door de permanente kamer is aanvaard, wordt de administratief directeur in kennis gesteld van dat besluit en, indien van toepassing, van het voor toekenning voorgestelde bedrag. De administratief directeur neemt op gezette tijden een besluit over het toe te kennen bedrag conform het financieel reglement en overeenkomstig de richtsnoeren inzake de bijdrage van het EOM aan uitzonderlijk dure onderzoeksmaatregelen. Het besluit wordt onverwijld meegedeeld aan de betrokken gedelegeerd Europese aanklager, de toezichthoudende Europese aanklager, de Europese hoofdaanklager en de vaste leden van de permanente kamer.

Hoofdstuk 3: Afronding van zaken

Artikel 55: Overdracht van bevoegdheden tot afronding van zaken

1. De permanente kamer kan in elk stadium vóór de beëindiging van het onderzoek besluiten haar beslissingsbevoegdheid overeenkomstig artikel 10, lid 7, van de verordening te delegeren. Het besluit mag niet via een schriftelijke procedure worden genomen. Het besluit wordt geregistreerd in het casemanagementsysteem en meegedeeld aan de Europese hoofdaanklager. Indien de Europese hoofdaanklager lid van de betrokken permanente kamer is, worden de plaatsvervangend Europese hoofdaanclagers van het besluit in kennis gesteld.
2. Het verzoek tot herziening van dit besluit overeenkomstig artikel 10, lid 7, tweede alinea, van de verordening wordt door het casemanagementsysteem onmiddellijk aan de toezichthoudende Europese aanklager en de behandelende gedelegeerd Europese aanklager gemeld; deze onthouden zich vervolgens van alle handelingen die afbreuk kunnen doen aan de doeltreffendheid van de herziening.
3. De permanente kamer beslist zo spoedig mogelijk over deze kwestie. De Europese hoofdaanklager of, in voorkomend geval, de plaatsvervangend Europese hoofdaanklager die het verzoek heeft ingediend, kan de vergadering van de permanente kamer over deze kwestie bijwonen. Het college wordt in kennis gesteld van het verzoek en van de uitkomst van de herzieningsprocedure.

Artikel 56: Beëindiging van het onderzoek

1. Wanneer de behandelende gedelegeerd Europese aanklager oordeelt dat het onderzoek is afgerond, brengt hij/zij een verslag uit met onder meer:
 - a) een samenvatting van de feiten waarop het onderzoek betrekking had, zoals blijkt uit het bestaande bewijs;
 - b) de juridische kwalificatie van de feiten en de toepassing daarvan op de desbetreffende zaak;

- c) een gemotiveerd voorstel tot strafvervolgung, tot toepassing van een vereenvoudigde strafvervolgingsprocedure, tot seponering van de zaak of verwijzing ervan naar de nationale autoriteiten;
- d) een voorstel tot samenvoeging van meerdere zaken en de rechtbank waar de zaak aanhangig moet worden gemaakt, indien van toepassing;
- e) de op grond van het nationale recht geldende termijnen.

In voorkomend geval moet een ontwerp van de tenlastelegging, het voorstel of besluit om gebruik te maken van een vereenvoudigde procedure bij het verslag worden gevoegd.

Deze bepaling geldt ook voor de Europese aanklager die het onderzoek overeenkomstig artikel 28, lid 4, van de verordening zelf voert.

2. Het verslag en het ontwerpbesluit van de gedelegeerd Europese aanklager die bij de permanente kamer moeten worden ingediend, worden geregistreerd in het casemanagementsysteem, dat een melding doet aan de toezichthoudende Europese aanklager en aan alle leden van de monitorende permanente kamer.
3. Het verslag en het ontwerpbesluit worden ingediend bij de toezichthoudende Europese aanklager, die deze binnen tien dagen doorstuurt naar de permanente kamer, samen met eventuele opmerkingen van zijn/haar kant. Tenzij in het ontwerpbesluit van de gedelegeerd Europese aanklager wordt voorgesteld om een zaak voor de rechter te brengen, kan de Europese aanklager de voorzitter van de permanente kamer vragen de termijn van tien dagen te verlengen.
4. De voorzitter van de permanente kamer stelt de datum vast waarop het verslag en het ontwerpbesluit worden besproken. Wanneer de gedelegeerd Europese aanklager een ontwerpbesluit indient om de zaak voor de rechter te brengen, wordt dit ten minste vijf dagen voor het verstrijken van de in artikel 36, lid 1, van de verordening voorgeschreven termijn besproken.
5. Wanneer de gedelegeerd Europese aanklager een ontwerpbesluit indient om de zaak voor de rechter te brengen of een vereenvoudigde strafvervolgingsprocedure toe te passen,

kan het besluit van de permanente kamer niet via een schriftelijke procedure worden vastgesteld.

6. De permanente kamer kan het door de gedelegeerd Europese aanklager voorgestelde besluit goedkeuren of wijzigen, kan een ander besluit vaststellen of kan de gedelegeerd Europese aanklager opdragen het onderzoek voort te zetten, met vermelding van de specifieke activiteiten die moeten worden ondernomen, overeenkomstig artikel 46. Als zij dat nodig acht, kan zij overeenkomstig artikel 35, lid 2, van de verordening ook zelf een beoordeling uitvoeren.

7. Bij goedkeuring van een besluit tot seponering van de zaak draagt de gedelegeerd Europese aanklager zorg voor de melding en informatie overeenkomstig artikel 39, lid 4, van de verordening en tekent deze op in het casemanagementsysteem.

8. Het verslag wordt op zodanige wijze ingediend bij de gedelegeerd Europese aanklager dat de in de leden 3 en 4 bedoelde termijnen in acht kunnen worden genomen, rekening houdend met het bestaan van termijnen die overeenkomstig nationaal procesrecht van toepassing zijn. Indien dat niet mogelijk is, wordt dit in het verslag aangegeven en met redenen omkleed. De toezichthoudende Europese aanklager en de permanente kamer handelen dienovereenkomstig.

9. Indien de betreffende bevoegde permanente kamer haar beslissingsbevoegdheid overeenkomstig artikel 55 heeft gedelegeerd, wordt het in lid 1 bedoelde verslag uitgebracht aan de toezichthoudende Europese aanklager, die het voorgestelde besluit goedkeurt, zo nodig na dat te hebben gewijzigd. Indien de toezichthoudende Europese aanklager heeft besloten de zaak te seponeren, is artikel 56, lid 7, van toepassing.

Artikel 57: Verwijzing van zaken naar de nationale autoriteiten

1. De behandelende gedelegeerd Europese aanklager, de toezichthoudende Europese aanklager of een lid van de monitorende permanente kamer kunnen op ieder moment tijdens het onderzoek voorstellen een zaak overeenkomstig artikel 34, leden 1 tot en met 3, van de verordening naar de nationale autoriteiten te verwijzen.

2. Het ontwerpbesluit wordt geregistreerd in het casemanagementsysteem, dat een melding doet aan de vaste leden van de permanente kamer, de toezichthoudende Europese aanklager en de behandelende gedelegeerd Europese aanklager.
3. Indien de bevoegde nationale autoriteit besluit de zaak over te nemen of als de verwijzing is gebaseerd op artikel 34, lid 1, van de verordening, draagt de gedelegeerd Europese aanklager het onderzoeksdossier zo spoedig mogelijk over.
4. Wanneer in zaken waarin de verwijzing is gebaseerd op artikel 34, leden 2 en 3, van de verordening de bevoegde nationale autoriteit de zaak niet overneemt of niet binnen dertig dagen na ontvangst van het verwijzingsbesluit reageert, zet de gedelegeerd Europese aanklager het onderzoek voort of gaat hij/zij over tot de toepassing van artikel 56.

Artikel 58: Overleg met de nationale autoriteiten

1. Wanneer de gedelegeerd Europese aanklager een zaak die verband houdt met een in artikel 22, lid 3, van de verordening aangegeven strafbaar feit overeenkomstig artikel 39, lid 3, van de verordening wil seponeren, stelt hij/zij de door de betreffende lidstaat overeenkomstig artikel 25, lid 6, aangewezen nationale autoriteiten in kennis.
2. Naar aanleiding van de opmerkingen van de nationale autoriteit die binnen twintig dagen na de in lid 1 hierboven gedane mededeling zijn ontvangen, registreert de gedelegeerd Europese aanklager het betreffende verslag en ontwerpbesluit in het casemanagementsysteem.

Artikel 59: Heropening van een onderzoek

1. De onderstaande regels zijn van toepassing indien het EOM informatie ontvangt in verband met feiten die ten tijde van het besluit tot seponering van een zaak niet bekend waren en die mogelijk nader onderzoek rechtvaardigen.

2. De controle wordt door de toezichthoudende Europese aanklager toegewezen aan dezelfde gedelegeerd Europese aanklager die het onderzoek heeft gevoerd of eventueel aan een andere gedelegeerd Europese aanklager van dezelfde lidstaat.
3. De gedelegeerd Europese aanklager stelt na beoordeling van de nieuwe feiten een verslag op over de gevolgen daarvan voor het seponeringsbesluit, waarbij hij/zij melding maakt van en rekening houdt met alle relevante bepalingen in het nationale recht en aangeeft of nader onderzoek nodig wordt geacht.
4. Het verslag en het betreffende ontwerpbesluit worden geregistreerd in het casemanagementsysteem, dat dit toewijst aan dezelfde permanente kamer die over de seponering heeft besloten, tenzij die permanente kamer niet langer actief is; in dat geval wijst het casemanagementsysteem het op aselechte wijze toe aan een permanente kamer waarvan de toezichthoudende Europese aanklager niet tot de vaste leden behoort, overeenkomstig artikel 19.
5. Indien de permanente kamer op grond van lid 4 hierboven, of een nationale rechtbank of het Europese Hof van Justitie naar aanleiding van de herziening van een seponeringsbesluit, besluit dat het EOM de zaak moet heropenen, wijst de toezichthoudende Europese aanklager een gedelegeerd Europese aanklager aan die het onderzoek zal voortzetten.

Hoofdstuk 4: Gerechtelijke procedures

Artikel 60: Vertegenwoordiging in rechte

1. Bij procedures voor de nationale rechter overeenkomstig artikel 36 van de verordening wordt het EOM in beginsel vertegenwoordigd door een gedelegeerd Europese aanklager.
2. De gedelegeerd Europese aanklager stelt een verslag op met alle belangrijke ontwikkelingen in het proces en werkt dat op gezette tijden bij. Het verslag wordt in het casemanagementsysteem geregistreerd en alle actualiseringen daarvan worden meegedeeld aan de leden van de permanente kamer.

3. De permanente kamer kan overeenkomstig artikel 10, lid 5, van de verordening instructies geven aan de gedelegeerd Europese aanklager of de Europese aanklager.
4. In afwijking van lid 1 hierboven kan het EOM ook vertegenwoordigd worden door de toezichthoudende Europese aanklager, overeenkomstig artikel 28, lid 4, van de verordening. De leden 2 en 3 van dit artikel zijn van toepassing.

TITEL IV: CASEMANAGEMENTSYSTEEM

Artikel 61: Regels betreffende het recht op toegang tot het casemanagementsysteem

1. De Europese hoofdaanklager, de plaatsvervangend Europese hoofdaanclagers, andere Europese aanklagers en de gedelegeerd Europese aanklagers hebben slechts voor zover vereist voor de uitoefening van hun taken toegang tot het register en de index.
2. De Europese hoofdaanklager wijst de personeelsleden van het EOM aan die voor de uitoefening van hun taken toegang tot het register en/of de index nodig hebben. In het besluit worden tevens het niveau van toegang en de voorwaarden voor de uitoefening van het toegangsrecht vermeld.
3. In uitzonderlijke gevallen kan de Europese hoofdaanklager, als dat met het oog op de vertrouwelijkheid is vereist, besluiten dat de toegang tot bepaalde informatie in het register en/of tot een bepaald onderzoeksdossier in de index tijdelijk beperkt blijft tot de vaste leden van de permanente kamer, de toezichthoudende Europese aanklager, de behandelende gedelegeerd Europese aanklagers en andere uitdrukkelijk aangewezen personeelsleden.
4. De Europese hoofdaanklager en de plaatsvervangend Europese hoofdaanclagers hebben rechtstreeks toegang tot de informatie die elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen of toegang tot het onderzoeksdossier voor zover dat vereist is voor de uitoefening van hun taken.

5. De behandelende gedelegeerd Europese aanklager verleent de assisterende gedelegeerd Europese aanklager, andere gedelegeerd Europese aanklagers die een gemotiveerd verzoek hebben ingediend en personeelsleden van het EOM alleen toegang tot de informatie die elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen of tot het onderzoeksdossier voor zover dat vereist is voor de uitvoering van hun taken.

Tenzij anders bepaald door de behandelende gedelegeerd Europese aanklager, omvat de toegang voor de assisterende gedelegeerd Europese aanklager de gehele zaak in het casemanagementsysteem waarin hem/haar een taak is toegewezen. Deze toegang wordt ook uitgebreid tot de Europese aanklager die de zaak toewijst en toeziet op de respectieve gedelegeerd Europese aanklager aan wie de taak is of zal worden toegewezen, teneinde een passende toewijzing en passend toezicht mogelijk te maken.

Indien een behandelende gedelegeerd Europese aanklager, toezichthoudende Europese aanklager of lid van de monitorende permanente kamer een koppeling aanmaakt naar een andere zaak in het casemanagementsysteem, wordt toegang tot alle elektronisch opgeslagen informatie verleend aan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager, de toezichthoudende Europese aanklager en de leden van de monitorende permanente kamer van beide zaken, tenzij de behandelende gedelegeerd Europese aanklager of de toezichthoudende Europese aanklager of lid van de monitorende permanente kamer van de zaak waarnaar een koppeling is aangemaakt, hier bezwaar tegen maakt. In dat geval delen zij hun redenen mee aan de betrokken permanente kamer.

6. Bij het invoeren van informatie in het casemanagementsysteem kan de behandelende gedelegeerd Europese aanklager zich laten bijstaan door het personeel van het EOM of door andere administratieve medewerkers die onder zijn/haar toezicht werken en door de betreffende lidstaat aan het EOM ter beschikking zijn gesteld, maar alleen voor zover dat nodig is om te waarborgen dat het EOM als één instantie kan opereren en dat de inhoud van de informatie in het casemanagementsysteem te allen tijde een afspiegeling is van het onderzoeksdossier.

7. Het EOM treft passende technische en organisatorische maatregelen om te zorgen voor de bescherming van de in het casemanagementsysteem opgeslagen persoonsgegevens.

Artikel 62: Vergelijken van informatie

1. De in de index ingevoerde informatie wordt automatisch vergeleken met het register, de index en alle informatie uit de onderzoeksdossiers die elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen.
2. Bij een treffer worden de behandelende gedelegeerd Europese aanklager en de toezichthoudende Europese aanklager in de onderliggende zaken in kennis gesteld.
3. Indien de toegang tot één van de met elkaar in verband staande zaken overeenkomstig artikel 61, lid 3, tijdelijk tot bepaalde gebruikers was beperkt, worden alleen de behandelende gedelegeerd Europese aanklager en de toezichthoudende Europese aanklager in de desbetreffende zaak in kennis gesteld.
4. De toepassing van de leden 1 tot en met 3 is ook geoorloofd ten aanzien van informatie die in het register wordt ingevoerd of daaraan toegevoegd en op informatie uit de onderzoeksdossiers die elektronisch in het casemanagementsysteem is opgeslagen en niet in de index is opgenomen.

TITEL V: GEGEVENSBESCHERMING

Artikel 63: Algemene beginselen

1. Het EOM mag persoonsgegevens uitsluitend verwerken in volledige overeenstemming met het desbetreffende geldende gegevensbeschermingskader dat op die verwerking van toepassing is. Door het EOM worden persoonsgegevens uitsluitend verwerkt met inachtneming van de beginselen van doelbinding, rechtmatigheid en behoorlijkheid, minimale gegevensverwerking, juistheid, opslagbeperking, integriteit, vertrouwelijkheid en verantwoording.
2. Het EOM neemt zijn verplichtingen die voortvloeien uit de toepassing van de gegevensbescherming door ontwerp zoals bedoeld in artikel 67 van de verordening volledig

in acht en waarborgt de juiste uitvoering daarvan, met name wat betreft de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens en de ontwikkeling van systemen op dit gebied.

3. Het EOM zorgt ervoor dat alle ontvangsten van persoonsgegevens evenals de doorgiften daarvan naar behoren worden geregistreerd en traceerbaar zijn, met inbegrip van de redenen voor de doorgifte indien die volgens deze of andere uitvoeringsbepalingen vereist is.

4. De functionaris voor gegevensbescherming heeft inzage in de registratie van alle overdrachten en ontvangsten van persoonsgegevens in het kader van lid 2 hierboven, zodat kan worden voldaan aan de verplichtingen van de functionaris voor gegevensbescherming van bij uitstek artikel 79, lid 1, punt d), van de verordening.

5. Administratieve noch operationele persoonsgegevens worden langer bewaard dan nodig voor het doel waarvoor zij zijn verwerkt of dan op grond van andere juridische verplichtingen noodzakelijk is.

6. Het college stelt, op voorstel van de Europese hoofdaanklager, nadere uitvoeringsbepalingen vast voor de verwerking van persoonsgegevens door het EOM, overeenkomstig het hiernavolgende artikel 64.

7. Het college stelt, op voorstel van de Europese hoofdaanklager, de uitvoeringsbepalingen betreffende de functionaris voor gegevensbescherming vast.

8. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 79, lid 1, punt a), van de EOM-verordening ziet de functionaris voor gegevensbescherming op onafhankelijke wijze toe op de naleving door het EOM van de bepalingen inzake gegevensbescherming van de verordening, van Verordening (EU) 2018/1725 met betrekking tot administratieve persoonsgegevens, en van de relevante bepalingen inzake gegevensbescherming in het reglement van orde van het EOM.

Artikel 64: Uitvoeringsbepalingen inzake de verwerking van persoonsgegevens

1. Het college stelt, op voorstel van de Europese hoofdaanklager, een nader uitvoeringsbesluit vast inzake de verwerking van administratieve en operationele persoonsgegevens door het EOM.
2. In die bepalingen wordt ten minste het volgende beschreven en gedefinieerd:
 - a) de praktische aspecten ten aanzien van de uitoefening van de rechten van betrokkenen;
 - b) de bewaartermijnen van administratieve persoonsgegevens;
 - c) de criteria en procedure voor de informatie-uitwisseling;
 - d) de aanmaak van andere geautomatiseerde bestanden dan de onderzoeksdossiers voor de verwerking van operationele persoonsgegevens, indien nodig.

Artikel 65: De aanmaak van andere geautomatiseerde bestanden dan het casemanagementsysteem voor de verwerking van operationele persoonsgegevens

1. Het EOM kan, als dat voor de uitvoering van zijn taken nodig is, andere operationele persoonsgegevens dan die in onderzoeksdossiers verwerken, overeenkomstig artikel 44, lid 5, van de verordening.
2. Wanneer die verwerking noodzakelijk is, wordt de procedure voor de kennisgeving aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming evenals de procedure voor de daadwerkelijke verwerking van operationele persoonsgegevens en de bijbehorende geldende waarborgen geregeld in de uitvoeringsbepalingen die krachtens artikel 64 zijn vastgesteld.

TITEL VI: REGELS INZAKE BETREKKINGEN MET PARTNERS

Artikel 66: Algemene regels betreffende werkafspraken en overeenkomsten

1. Wanneer de Europese hoofdaanklager constateert dat er behoefte bestaat aan werkafspraken met de in artikel 99, lid 1, van de verordening bedoelde entiteiten, stelt hij/zij het college daarvan schriftelijk op de hoogte en formuleert richtsnoeren voor de onderhandelingen.
2. Na het college te hebben geïnformeerd, kan de Europese hoofdaanklager in onderhandeling treden over de werkafspraken en brengt hij/zij regelmatig verslag uit aan het college over de gemaakte vorderingen. De Europese hoofdaanklager kan tijdens de onderhandelingen het college om advies vragen.
3. De werkafspraken worden door het college vastgesteld.
4. Het bepaalde in de leden 2 en 3 is van overeenkomstige toepassing op het sluiten van de in artikel 103, lid 1, van de verordening bedoelde overeenkomsten.

Artikel 67: Contactpunten in derde landen

1. Het college kan een lijst met derde landen opstellen waarmee het EOM in het kader van artikel 104, lid 2, van de verordening tracht contactpunten op te zetten.
2. Het EOM kan in derde landen contactpunten aanwijzen door middel van een officiële briefwisseling tussen de Europese hoofdaanklager en de betrokken bevoegde autoriteiten.

TITEL VII: SLOTBEPALINGEN

Artikel 68: Sluiting van de zetelovereenkomst

Het bepaalde in artikel 66, leden 2 en 3, is van overeenkomstige toepassing op het sluiten van de in artikel 106, lid 2, van de verordening bedoelde overeenkomst.

Artikel 69: Belangenconflict

1. De gedelegeerd Europese aanklagers, de Europese aanklagers en de Europese hoofdaanklager functioneren vrij van belangenconflicten.
2. Wanneer er een feitelijk of mogelijk belangenconflict ontstaat in verband met een onderzoek waardoor zijn/haar onafhankelijkheid bij het uitvoeren van zijn/haar taken feitelijk of mogelijkwijze in het gedrang komt of als zodanig kan worden opgevat, stelt de betrokken gedelegeerd Europese aanklager of Europese aanklager onmiddellijk schriftelijk de bevoegde toezichthoudende Europese aanklager respectievelijk de Europese hoofdaanklager in kennis. Indien het belangenconflict de Europese hoofdaanklager betreft, stelt hij/zij daarvan onmiddellijk één van de plaatsvervangend Europese hoofdaanklagers in kennis.
3. Indien de toezichthoudende Europese aanklager oordeelt dat een gedelegeerd Europese aanklager in een feitelijk of mogelijk belangenconflict verkeert, stelt hij/zij overeenkomstig artikel 49 voor de zaak aan een andere gedelegeerd Europese aanklager in dezelfde lidstaat toe te wijzen of wijst hij/zij overeenkomstig artikel 35 een vervangende gedelegeerd Europese aanklager van die lidstaat aan.
4. Indien de Europese hoofdaanklager oordeelt dat een toezichthoudende Europese aanklager in een feitelijk of mogelijk belangenconflict verkeert, wijst hij/zij overeenkomstig artikel 32 de zaak toe aan een andere Europese aanklager.
5. Indien de Europese hoofdaanklager oordeelt dat een vast lid van een permanente kamer in een feitelijk of mogelijk belangenconflict verkeert, wijst hij/zij overeenkomstig artikel 20 de zaak toe aan een andere permanente kamer. Wanneer het vaste lid van de permanente kamer tevens de Europese hoofdaanklager is, wordt het besluit inzake de toewijzing aan een andere permanente kamer genomen door een plaatsvervangend Europese hoofdaanklager.

Artikel 70: Wijziging van het reglement van orde

1. De Europese hoofdaanklager en de Europese aanklagers kunnen voorstellen tot wijziging van dit reglement doen. Daartoe wordt een gemotiveerd wijzigingsvoorstel aan het college meegedeeld. De Europese hoofdaanklager kan overleg plegen met de administratief directeur.
2. Binnen één maand na ontvangst van het voorstel kunnen de Europese hoofdaanklager, de Europese aanklagers en de administratief directeur zo nodig schriftelijke opmerkingen indienen.
3. De stemming over het voorstel tot wijziging van dit reglement wordt geplaatst op de agenda van de eerst mogelijke vergadering van het college na het verstrijken van de in lid 2 genoemde termijn voor het indienen van opmerkingen.
4. Wijzigingen worden met een twee derde meerderheid goedgekeurd, overeenkomst artikel 21, lid 3, van de verordening.

Artikel 71: Procedure bij onbeschikbaarheid van het casemanagementsysteem

Wanneer in dit reglement melding wordt gemaakt van handelingen door of via het casemanagementsysteem maar het casemanagementsysteem niet naar behoren functioneert of in technisch opzicht niet beschikbaar is, worden die handelingen op zodanige wijze verricht dat er een permanent en opvraagbaar register wordt aangemaakt. Zodra het casemanagementsysteem weer beschikbaar is, worden alle verrichte handelingen dienovereenkomstig in het systeem bijgewerkt.

Artikel 72: Bekendmaking en inwerkingtreding

1. De bepalingen van het reglement van orde en eventuele wijzigingen daarvan treden in werking op de datum waarop zij worden vastgesteld.

2. Het reglement van orde wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en tevens openbaar gemaakt op de website van het EOM.

Gedaan te Luxemburg, 12 oktober 2020.

Namens het college,

Laura Codruța KÖVESI

Europees hoofdaanklager

BIJLAGE

Relevante bepalingen van Besluit 085/2021 van het college die niet in de geconsolideerde versie zijn opgenomen

Overwegingen:

“Het college van het Europees Openbaar Ministerie (EOM),

Gezien Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie (“EOM”) (hierna “de EOM-verordening” genoemd), en met name artikel 21,

Rekening houdend met het voorstel dat is opgesteld door de Europese hoofdaanklager,

Overwegende hetgeen volgt:

1. Tijdens zijn buitengewone vergadering van 9 juni 2021 achtte het college het noodzakelijk specifieke regels vast te stellen voor de in artikel 28, lid 4, van de verordening bedoelde uitzonderlijke gevallen.
2. Op verzoek van de Europese hoofdaanklager heeft een werkgroep van het college nieuwe regels ter uitvoering van artikel 28, lid 4, van de verordening uitgewerkt en deze aan de Europese hoofdaanklager voorgelegd met het oog op een voorstel voor een besluit van het college tot wijziging en aanvulling van het reglement van orde.
3. De wijzigingen van het reglement van orde houden kleine wijzigingen in van Besluit 015/2020 van het college van het EOM van 25 november 2020 inzake de permanente kamers.
4. Overeenkomstig artikel 70 van het reglement van orde heeft de Europese hoofdaanklager aan het college op 12 juli 2021 een gemotiveerd wijzigingsvoorstel meegedeeld.
5. Tijdens zijn vergadering van 11 augustus 2021 heeft het college het voorstel van de Europese hoofdaanklager bestudeerd.”

Artikel 3:

“Artikel 3

Inwerkingtreding en overgangsbepalingen

1. Dit besluit treedt in werking op de dertigste dag na de vaststelling ervan door het college van het Europees Openbaar Ministerie (EOM).
2. Tot de datum waarop de bij dit besluit ingevoerde wijzigingen volledig worden geïntegreerd in de technische kenmerken van het casemanagementsysteem, maar uiterlijk drie maanden na de inwerkingtreding van dit besluit, kan de aselechte toewijzing van zaken aan permanente kamers handmatig geschieden door loting.